

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 4

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

56. sējums
2013. gada 9. janvāris

Saturs

II Nelegislatīvi akti

STARPTAUTISKI NOLĪGUMI

2013/4/Euratom:

- ★ Padomes Lēmums (2012. gada 11. decembris), ar ko apstiprina to, ka Eiropas Komisija noslēdz Nolīgumu par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību starp Eiropas Atomenerģijas kopienu, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, ar kuru Šveices Konfederāciju kā asociētu valsti iesaista Eiropas Atomenerģijas kopienas pamatprogrammā kodolpētniecības un mācību pasākumiem (2012–2013) 1

Nolīgums par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību starp Eiropas Atomenerģijas kopienu, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, ar kuru Šveices Konfederāciju kā asociētu valsti iesaista Eiropas Atomenerģijas kopienas pamatprogrammā kodolpētniecības un mācību pasākumiem (2012–2013) 3

2013/5/ES:

- ★ Padomes Lēmums (2012. gada 17. decembris) par Eiropas Savienības pievienošanas Protokolam par Vidusjūras aizsardzību pret piesārņojumu, ko izraisa kontinentālā šelfa, jūras gultnes un tās dziļu izpēte un izmantošana 13

Protokols par Vidusjūras aizsardzību pret piesārņojumu, ko izraisa kontinentālā šelfa, jūras gultnes un tās dziļu izpēte un izmantošana 15

Cena: EUR 3

(Turpinājums nākamajā lappusē)

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

REGULAS

- ★ Komisijas Regula (ES) Nr. 6/2013 (2013. gada 8. janvāris) par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 216/2008 par kopīgiem noteikumiem civilās aviācijas jomā un par Eiropas Aviācijas drošības aģentūras izveidi, un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 91/670/EEK, Regulu (EK) Nr. 1592/2002 un Direktīvu 2004/36/EK ⁽¹⁾ 34
- ★ Komisijas Regula (ES) Nr. 7/2013 (2013. gada 8. janvāris) par grozījumiem Regulā (ES) Nr. 748/2012, ar ko paredz īstenošanas noteikumus par sertifikāciju attiecībā uz gaisa kuģu un ar tiem saistīto ražojumu, daļu un ierīču lidojumderīgumu un atbilstību vides aizsardzības prasībām, kā arī projektēšanas un ražošanas organizāciju sertifikāciju ⁽¹⁾ 36
- Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 8/2013 (2013. gada 8. janvāris), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai 38

LĒMUMI

2013/6/ES:

- ★ Padomes Lēmums (2012. gada 4. decembris), ar kuru groza Lēmumu 2011/734/ES, kas adresēts Grieķijai, lai pastiprinātu un paplašinātu fiskālo uzraudzību, un ar ko Grieķijai pieprasa veikt budžeta deficīta samazināšanas pasākumus, kurus uzskata par nepieciešamiem, lai novērstu pārmērīgu budžeta deficītu 40

Labojumi

- ★ Labojums Komisijas Regulā (ES) Nr. 142/2011 (2011. gada 25. februāris), ar kuru īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1069/2009, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un īsteno Padomes Direktīvu 97/78/EK attiecībā uz dažiem paraugiem un precēm, kam uz robežas neveic veterinārās pārbaudes atbilstīgi minētajai direktīvai (OV L 54, 26.2.2011.) 46

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

II

(Nelegislatīvi akti)

STARPTAUTISKI NOLĪGUMI

PADOMES LĒMUMS

(2012. gada 11. decembris),

ar ko apstiprina to, ka Eiropas Komisija noslēdz Nolīgumu par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību starp Eiropas Atomenerģijas kopienu, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, ar kuru Šveices Konfederāciju kā asociētu valsti iesaista Eiropas Atomenerģijas kopienas pamatprogrammā kodolpētniecības un mācību pasākumiem (2012–2013)

(2013/4/Euratom)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

Vienīgais pants

ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 101. panta otro daļu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Eiropas Komisija saskaņā ar Padomes norādēm ir risinājusi sarunas par nolīgumu par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību starp Eiropas Atomenerģijas kopienu, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, ar kuru Šveices Konfederāciju kā asociētu valsti iesaista Eiropas Atomenerģijas kopienas pamatprogrammā kodolpētniecības un mācību pasākumiem (2012–2013) ("nolīgums").

- (2) Būtu jāapstiprina tas, ka Eiropas Komisija noslēdz nolīgumu,

Ar šo tiek apstiprināts tas, ka Eiropas Komisija noslēdz Nolīgumu par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību starp Eiropas Atomenerģijas kopienu, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, ar kuru Šveices Konfederāciju kā asociētu valsti iesaista Eiropas Atomenerģijas kopienas pamatprogrammā kodolpētniecības un mācību pasākumiem (2012–2013).

Ar šo tiek apstiprināta Eiropas Komisijas deklarācija Eiropas Atomenerģijas kopienas vārdā, ko Eiropas Komisijas pārstāvis sniedzis, noslēdzot nolīgumu, un kas ir pievienota šā lēmuma pielikumā.

Nolīguma teksts ir pievienots šim lēmumam.

Briselē, 2012. gada 11. decembrī

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

A. D. MAVROYIANNIS

PIELIKUMS

Eiropas Komisijas deklarācija Eiropas Atomenerģijas kopienas vārdā

Šveices Konfederācijas pārstāvji ir lūguši Eiropas Komisiju apstiprināt, ka kopējā finanšu iemaksu summa, ko no Šveices Konfederācijas sagaida par 2012. gadu saistībā ar visām *Euratom* pētniecības darbībām, nepārsniegs CHF 55 miljonus.

Eiropas Komisija apstiprina, ka, pamatojoties uz attiecīgajiem statistikas datiem un ņemot vērā proporcionalitātes faktoru, kas noteica to iemaksu aprēķināšanu, ko sagaida no Šveices Konfederācijas par 2012. gadu saistībā ar visām *Euratom* pētniecības darbībām, tostarp pirms šā nolīguma noslēgšanas, kopējā summa, kas Šveices Konfederācijai jāmaksā par 2012. gadu, nepārsniegs CHF 55 miljonus.

NOLĪGUMS

par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību starp Eiropas Atomenerģijas kopienu, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, ar kuru Šveices Konfederāciju kā asociētu valsti iesaista Eiropas Atomenerģijas kopienas pamatprogrammā kodolpētniecības un mācību pasākumiem (2012–2013)

EIROPAS ATOMENERĢIJAS KOPIENA,

(turpmāk "Euratom"),

ko pārstāv Eiropas Komisija (turpmāk "Komisija"),

no vienas puses,

un

ŠVEICES KONFEDERĀCIJA,

(turpmāk "Šveice"), ko pārstāv Šveices Konfederācijas Federālā padome,

no otras puses,

turpmāk "Puses",

ŅEMOT VĒRĀ, ka cieša saikne starp Šveici un *Euratom* dod labumu Pusēm;

ŅEMOT VĒRĀ zinātnes un tehnoloģiju pētījumu nozīmīgumu Pusēm, kā arī to savstarpējo interesi sadarboties šajā jomā, lai labāk izmantotu resursus un izvairītos no nevajadzīgas dublēšanas;

TĀ KĀ Puses pašlaik īsteno pētniecības programmas kopīgās interešu jomās;

TĀ KĀ Puses ir ieinteresētas sadarboties šo programmu īstenošanā, gūstot abpusēju labumu;

ŅEMOT VĒRĀ, ka Puses ir ieinteresētas veicināt to pētniecībā iesaistīto tiesību subjektu savstarpēju piekļuvi pētniecības, tehnoloģiju attīstības un mācību darbībām;

TĀ KĀ 1978. gadā Eiropas Atomenerģijas kopiena un Šveice noslēdza Sadarbības nolīgumu vadāmas termokodolsintēzes un plazmas fizikas jomā (turpmāk "sintēzes nolīgums");

TĀ KĀ 1986. gada 8. janvārī Puses noslēdza Pamatnolīgumu par zinātnisko un tehnisko sadarbību (turpmāk "pamatnolīgums"), kas stājās spēkā 1987. gada 17. jūlijā;

ŅEMOT VĒRĀ, ka pamatnolīguma 6. pants nosaka to, ka sadarbību, kura ir pamatnolīguma mērķis, veic ar atbilstošu nolīgumu palīdzību;

TĀ KĀ 2007. gada 25. jūnijā Eiropas Savienība un Šveice parakstīja Nolīgumu par zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību, kas stājās spēkā 2008. gada 28. februārī, un to ar atpakaļejošu datumu piemēro no 2007. gada 1. janvāra.

ŅEMOT VĒRĀ, ka iepriekšminētā nolīguma 9. panta 2. punktā paredzēta nolīguma atjaunināšana, lai piedalītos jaunās daudzgadu pamatprogrammās pētniecības un tehnoloģijas attīstībai, savstarpēji vienojoties par nosacījumiem;

TĀ KĀ ar Padomes Lēmumu 2012/93/Euratom⁽¹⁾, Regulu (Euratom) Nr. 139/2012⁽²⁾ un Padomes Lēmumiem 2012/94/Euratom⁽³⁾ un 2012/95/Euratom⁽⁴⁾ pieņēma Eiropas Atomenerģijas kopienas (*Euratom*) pamatprogrammu kodolpētniecības un mācību pasākumiem (2012–2013), kura turklāt sekmē Eiropas Pētniecības telpas izveidi (turpmāk "*Euratom* pamatprogramma 2012.–2013. gadam");

TĀ KĀ, ievērojot noteikumus, kas paredzēti Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumā, šis nolīgums un jebkuras darbības, kas stājās spēkā saskaņā ar to, neietekmēs tās pilnvaras, kas piešķirtas dalībvalstīm starpvalstu darbības uzsākšanai ar Šveici zinātnes, tehnoloģijas, pētniecības un attīstības jomā un, ja nepieciešams, nolīgumu noslēgšanai šim nolūkam;

⁽¹⁾ OV L 47, 18.2.2012., 25. lpp.

⁽²⁾ OV L 47, 18.2.2012., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 47, 18.2.2012., 33. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 47, 18.2.2012., 40. lpp.

TĀ KĀ *Euratom* noslēdza Nolīgumu par *ITER* Starptautiskās kodolsintēzes enerģijas organizācijas izveidošanu kopīgai *ITER* projekta īstenošanai. Saskaņā ar tā 21. pantu un nolīgumiem vēstulju apmaiņas formā starp Eiropas Atomenerģijas kopieni un Šveices Konfederāciju par *ITER* nolīguma piemērošanu Nolīgums par *ITER* privilēģijām un neaizskaramību, Plašākas pieejas nolīgums par Šveices teritoriju un Nolīgums par Šveices dalību Eiropas kopuzņēmumā *ITER*, un 2007. gada 22. novembra Nolīgums par kodolsintēzes enerģijas attīstību attiecas uz Šveici, kas piedalās *Euratom* kodolsintēzes programmā kā pilnībā asociēta trešā valsts;

TĀ KĀ *Euratom* ir ar Padomes ar 2007. gada 27. marta Lēmumu izveidotā Eiropas kopuzņēmuma *ITER* un kodolsintēzes enerģētikas attīstības vajadzībām dalībniece. Saskaņā ar šā lēmuma 2. pantu un nolīgumiem vēstulju apmaiņas formā starp Eiropas Atomenerģijas kopieni un Šveices Konfederāciju par nolīgumu par *ITER* nolīguma piemērošanu, Nolīgumu par *ITER* privilēģijām un neaizskaramību un Plašākas pieejas nolīgumu par Šveices teritoriju un Nolīgumu par Šveices dalību Eiropas kopuzņēmumā *ITER*, un 2007. gada 22. novembra Nolīgumu par kodolsintēzes enerģijas attīstību Šveice ir kļuvusi par kopuzņēmuma dalībnieku un piedalās *Euratom* kodolsintēzes programmā kā pilnībā asociēta trešā valsts;

TĀ KĀ *Euratom* noslēdza nolīgumu starp Eiropas Atomenerģijas Kopieni un Šveices valdību, lai kopīgi īstenotu plašākas pieejas pasākumus kodolsintēzes enerģijas pētniecības jomā. Saskaņā ar tā 26. pantu nolīgums attiecas uz Šveici, kas piedalās *Euratom* kodolsintēzes programmā kā pilnībā asociēta trešā valsts,

IR VIENOJUŠĀS PAR TURPMĀKO.

1. pants

Priekšmets

1. Šveices dalība *Euratom* pamatprogrammas (2012–2013) īstenošanā ir tāda, kā paredzēts šajā nolīgumā, neskarot sintēzes nolīguma noteikumus.

Šveicē dibinātas juridiskās vienības var piedalīties visās *Euratom* pamatprogrammas (2012–2013) īpašajās programmās.

2. Šveices juridiskas vienības var piedalīties Eiropas Savienības Kopīgā pētniecības centra darbībās, ciktāl uz šo līdzdalību neattiecas 1. punkts.

3. Juridiskas personas, kas reģistrētas Eiropas Savienībā, tostarp Kopīgais pētniecības centrs, var piedalīties pētniecības programmās un/vai projektos Šveicē par tēmām, kas ir līdzvērtīgas *Euratom* pamatprogrammas (2012–2013) programmu tēmām.

4. Šajā nolīgumā "juridiska vienība" ir jebkura fiziska vai jebkura juridiska persona, kas izveidota atbilstīgi tās dibināšanas valsts tiesību aktiem vai atbilstīgi Eiropas Savienības tiesību aktiem un kas ir tiesību subjekts, un kas ir tiesīga savā vārdā uzņemties jebkāda veida tiesības un pienākumus. Tās, cita starpā, ietver universitātes, pētnieciskās organizācijas, rūpniecības uzņēmumus, kā arī mazos un vidējos uzņēmumus un privātpersonas.

2. pants

Sadarbības veidi un līdzekļi

Sadarbība notiek šādā veidā:

1. Šveicē dibinātu juridisko vienību līdzdalība visās īpašajās programmās, kas pieņemtas saskaņā ar *Euratom* pamatprogrammu (2012–2013), saskaņā ar noteikumiem, kas pare-

dzēti uzņēmumu, pētniecības centru un universitāšu līdzdalībai Eiropas Atomenerģijas kopienas pētniecības un mācību pasākumos.

2. Šveices finanšu iemaksas to programmu budžetos, kuras pieņemtas *Euratom* pamatprogrammas (2012–2013) īstenošanai, kā tas ir definēts B pielikumā.

3. Eiropas Savienībā dibinātu juridisku vienību līdzdalība Šveices pētniecības programmās un/vai projektos, par kuriem Federālā padome ir pieņēmusi lēmumu jomās, kas ir līdzvērtīgas *Euratom* pamatprogrammas (2012–2013) tēmām, saskaņā ar attiecīgos Šveices noteikumus paredzētajiem nosacījumiem un īpašo projektu partneru vienošanos, kā arī Šveices atbilstošās programmas pārvaldību. Ja vien attiecīgos Šveices noteikumus nav paredzēts citādi, juridiskas vienības, kuras dibinātas Eiropas Savienībā un piedalās Šveices pētniecības programmās un/vai projektos, pašas sedz savas izmaksas, tostarp to relatīvo daļu attiecībā uz projekta vispārējām pārvaldības un administratīvajām izmaksām.

4. Papildus savlaicīgai informācijas un dokumentu sniegšanai par *Euratom* pamatprogrammas (2012–2013) un Šveices programmu un/vai projektu īstenošanu, Pušu sadarbība var ietvert šādus veidus un līdzekļus:

a) regulāra viedokļu apmaiņa par pētniecības politikas pamatnostādnēm un prioritātēm, kā arī Šveices un *Euratom* plāniem;

b) viedokļu apmaiņa par sadarbības perspektīvām un attīstību;

c) laicīga informācijas apmaiņa par pētniecības programmu un projektu īstenošanu Šveicē un *Euratom* un saskaņā ar šo nolīgumu veiktā darba rezultātiem;

- d) apvienotās sanāksmes;
- e) pētnieku, inženieru un tehniķu vizītes un apmaiņa;
- f) Šveices un *Euratom* programmu vai projektu vadītāju regulāri kontakti un uzraudzība;
- g) ekspertu līdzdalība semināros, simpozijos un darbsemināros.

3. pants

Pielāgošanas pasākumi

Sadarbību var pielāgot un pilnveidot jebkurā laikā, abām Pusēm savstarpēji vienojoties.

4. pants

Intelektuālā īpašuma tiesības un pienākumi

1. Saskaņā ar A pielikumu un piemērojamiem tiesību aktiem Šveicē dibinātām juridiskām vienībām, kas piedalās *Euratom* pamatprogrammā (2012–2013), attiecībā uz šādas līdzdalības rezultātā radušās informācijas un intelektuālā īpašuma īpašumtiesībām, izmantošanas tiesībām un izplatīšanu ir tādas pašas tiesības un pienākumi kā Eiropas Savienībā dibinātām juridiskām vienībām.

2. Saskaņā ar A pielikumu un piemērojamiem tiesību aktiem Eiropas Savienībā dibinātām juridiskām vienībām, kas piedalās Šveices pētniecības programmās un/vai projektos, kā paredzēts 2. panta 3. punktā, attiecībā uz šādas līdzdalības rezultātā radušās informācijas un intelektuālā īpašuma īpašumtiesībām, izmantošanas tiesībām un izplatīšanu ir tādas pašas tiesības un pienākumi kā Šveicē dibinātām juridiskām vienībām, kas piedalās attiecīgajās programmās un/vai projektos.

5. pants

Finanšu noteikumi

Noteikumi, kas reglamentē Šveices finanšu iemaksas, ir iekļauti B pielikumā.

6. pants

Šveices un Kopienu Pētniecības komisija

1. Ar pamatnolīgumu izveidotā Šveices un Kopienu Pētniecības komiteja pārskata, novērtē un nodrošina šā nolīguma pareizu īstenošanu. Jebkurus jautājumus, kas izriet no šā nolīguma īstenošanas vai interpretācijas, iesniedz šai komitejai.

2. Komiteja var pieņemt lēmumu grozīt atsauces uz Eiropas Savienības un *Euratom* tiesību aktiem C pielikumā.

7. pants

Līdzdalība

1. Neskarot 4. panta noteikumus, Šveicē dibinātām juridiskām vienībām, kas piedalās *Euratom* pamatprogrammā 2012.–2013. gadam, ir tādas pašas līgumtiesības un pienākumi kā Eiropas Savienībā dibinātām juridiskām vienībām.

2. Attiecībā uz Šveicē dibinātām juridiskām vienībām noteikumi, kas piemērojami priekšlikumu iesniegšanai un novērtēšanai un piešķiruma un/vai citu līgumu piešķiršanai un noslēgšanai saskaņā ar *Euratom* pamatprogrammu 2012.–2013. gadam, ir tādi paši, kādi piemērojami piešķiruma un/vai citiem līgumiem, kuri noslēgti ar Eiropas Savienībā dibinātām juridiskām vienībām saskaņā ar tām pašām programmām.

3. Šveicei kā asociētai valstij ir tiesības ieteikt vērtētājus *Euratom* pamatprogrammai 2012.–2013. gadam saskaņā ar Padomes Regulu (*Euratom*) Nr. 139/2012, ar ko paredz noteikumus par uzņēmumu, pētniecības centru un augstskolu dalību Eiropas Atomenerģijas kopienas pamatprogrammas netiešajās darbībās un par pētījumu rezultātu izplatīšanu (2012–2013).

4. Neskarot 1. panta 3. punkta, 2. panta 3. punkta un 4. panta 2. punkta noteikumus un esošos noteikumus un reglamentu, Eiropas Savienībā dibinātās juridiskās vienības var piedalīties 2. panta 3. punktā minēto Šveices pētniecības programmu programmās un/vai projektos saskaņā ar noteikumiem, kas ir līdzvērtīgi Šveices partneriem piemērojamiem noteikumiem. Šveices iestādes var paredzēt, ka Eiropas Savienībā dibināta viena vai vairākas juridiskās vienības var piedalīties kādā projektā, ja tajā piedalās vismaz viena Šveices juridiskā vienība.

8. pants

Mobilitāte

Katra Puse apņemas saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem un nolīgumiem garantēt ierobežota skaita pētnieku, kuri piedalās šajā nolīgumā ietvertajos pasākumos, iecelšanu un uzturēšanos Šveicē un Eiropas Savienībā, ciktāl tas ir nepieciešams attiecīgā pasākuma veiksmīgai īstenošanai.

9. pants

Pārskatīšana un turpmāka sadarbība

1. Ja *Euratom* pārskata vai paplašina savas pētniecības programmas, tad šo nolīgumu var pārskatīt vai paplašināt, savstarpēji vienojoties par nosacījumiem. Puses apmainās ar informāciju un viedokļiem par jebkuru šādu pārskatīšanu vai paplašināšanu, kā arī jebkuriem jautājumiem, kas tieši vai netieši ietekmē Šveices sadarbību jomās, uz kurām attiecas *Euratom* pamatprogramma 2012.–2013. gadam. Šveicei paziņo precīzu pārskatīto vai paplašināto programmu saturu divu nedēļu laikā pēc tam, kad *Euratom* tās pieņēmusi. Ja šādi pārskata vai paplašina pētniecības programmu, Šveice var izbeigt šā nolīguma darbību, par to paziņojot sešus mēnešus iepriekš. Puses paziņo par jebkuru nodomu izbeigt vai pagarināt šo nolīgumu trīs mēnešu laikā pēc *Euratom* lēmuma pieņemšanas.

2. Ja *Euratom* pieņem jaunu daudzgadu programmu pētniecības un tehnoloģiju attīstībai, tad šo nolīgumu var pagarināt vai atkārtoti pārrunāt, Pusēm savstarpēji vienojoties par nosacījumiem. Šveices un Eiropas Savienības Pētniecības komitejā Puses apmainās ar informāciju un viedokļiem par šādu programmu sagatavošanu vai citiem pašreizējiem un turpmākiem pētniecības pasākumiem, izmantojot 6. pantā minēto Šveices un Eiropas Savienības Pētniecības komiteju.

10. pants

Saistība ar citiem starptautiskajiem nolīgumiem

1. Šā nolīguma noteikumus piemēro, neskarot priekšrocības, kas paredzētas ar citiem starptautiskajiem nolīgumiem, kuri ir saistoši vienai no Pusēm, un attiecas tikai uz minētās Puses teritorijā dibinātām juridiskām vienībām.
2. Juridiskai vienībai, kas dibināta citā *Euratom* pamatprogrammā 2012.–2013. gadam iesaistītā valstī (asociēta valsts), ir tādas pašas tiesības un pienākumi saskaņā ar šo nolīgumu kā juridiskām vienībām, kas dibinātas dalībvalstī, ja asociētā valsts, kurā šī vienība ir dibināta, ir piekritusi piešķirt Šveices juridiskajām vienībām tādas pašas tiesības un pienākumus.

11. pants

Teritoriālā piemērošana

Nolīgumu no vienas puses piemēro teritorijām, kurās piemēro Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu, atbilstīgi minētajā līgumā paredzētajiem nosacījumiem, un no otras puses — Šveices teritorijai.

12. pants

Pielikumi

Šā nolīguma neatņemama sastāvdaļa ir A, B un C pielikums.

13. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

1. Šo nolīgumu Puses ratificē vai noslēdz saskaņā ar to attiecīgajiem noteikumiem. Tas stājas spēkā dienā, kad sniedz galīgo paziņojumu par šim nolūkam vajadzīgo procedūru pabeigšanu.
2. Šo nolīgumu piemēro no *Euratom* pamatprogrammas 2012.–2013. gadam sākuma līdz 2013. gada 31. decembrim. Neatkarīgi no 5. punkta laika posmā no 2013. gada 1. janvāra

līdz 2013. gada 30. jūnijam katra Puse var izbeigt šo nolīgumu ar rakstisku paziņojumu. Šādā gadījumā nolīgums zaudē spēku 2012. gada 31. decembrī.

3. Ja šis nolīgums zaudē spēku 2012. gada 31. decembrī saskaņā ar 2. punktu, *Euratom* izpilda savas saistības attiecībā uz saņēmējiem Šveicē, kas noslēgtas līdz brīdim, kad viena no Pusēm no otras Puses saņēmusi paziņojumu saskaņā ar 2. punktu. Ja Šveice lauž šo nolīgumu saskaņā ar 2. punktu, Šveice uzņemas izmaksāt *Euratom* kompensāciju, kas atbilst *Euratom* 2013. gada saistību summai attiecībā uz Šveices saņēmējiem, līdz tam laikam, kad *Euratom* ir saņēmusi Šveices paziņojumu. Šo kompensāciju izmaksā ne vēlāk kā 45 dienu laikā pēc Komisijas izdota pieprasījuma saņemšanas. Attiecīgi piemēro B pielikuma II.2. punktu. Puses savstarpēji vienojas par jebkurām citām sekām.

4. Šo nolīgumu var grozīt tikai rakstiski, Pusēm savstarpēji vienojoties. Procedūra attiecībā uz grozījumu stāšanos spēkā ir tāda pati kā procedūra, ko piemēro, lai šis nolīgums stātos spēkā.

5. Katra Puse var izbeigt šo nolīgumu jebkurā laikā, par to rakstiski paziņojot sešus mēnešus iepriekš.

6. Projektus un darbības, kas šā nolīguma izbeigšanas un/vai darbības termiņa beigšanās brīdī nav pabeigti, turpina līdz to pilnīgai pabeigšanai saskaņā ar šajā nolīgumā izklāstītajiem nosacījumiem. Puses savstarpēji vienojas par jebkurām citām nolīguma izbeigšanas sekām.

Šis nolīgums ir sastādīts divos eksemplāros angļu, bulgāru, čehu, dāņu, franču, grieķu, holandiešu, igauņu, itāliešu, latviešu, lietuviešu, maltiešu, poļu, portugāļu, rumāņu, slovāku, slovēņu, somu, spāņu, ungāru, vācu un zviedru valodā, un visi šie teksti ir vienlīdz autentiski.

A PIELIKUMS

INTELEKTUĀLĀ ĪPAŠUMA TIESĪBU PIEŠĶIRŠANAS PRINCIPI

I. Darbības joma

Šajā nolīgumā terminam “intelektuālais īpašums” ir tāda nozīme, kāda noteikta 2. pantā 1967. gada 14. jūlijā Stokholmā parakstītajā Konvencijā par Pasaules intelektuālā īpašuma organizācijas dibināšanu.

Šajā nolīgumā “zināšanas” ir rezultāti, tostarp informācija, ko ir vai nav iespējams aizsargāt, kā arī autortiesības un tiesības, kuras attiecas uz šādu informāciju un ir saistītas ar pieteikumiem attiecībā uz patentu, dizainparaugu, augu šķirņu, papildu aizsardzības sertifikātu vai tamlīdzīgu aizsardzības veidu saņemšanu vai to izdošanu.

II. Pušu juridisko vienību intelektuālā īpašuma tiesības

1. Katra Puse nodrošina, ka tādu otras Puses juridisko vienību intelektuālā īpašuma tiesības, kuras piedalās saskaņā ar šo nolīgumu veiktos pasākumos, kā arī tiesības un pienākumi, kas izriet no šādās līdzdalības, tiek īstenoti veidā, kas ir saderīgs ar attiecīgām Pusēm piemērojamām starptautiskām konvencijām, jo īpaši ar Nolīgumu par intelektuālā īpašuma tiesībām, kas saistītas ar tirdzniecību, ko administrē Pasaules tirdzniecības organizācija (TRIPS nolīgums), ar Bernes konvenciju (1971. gada Parīzes akts) un ar Parīzes konvenciju (1967. gada Stokholmas akts).

2. Šveicē dibinātām juridiskām vienībām, kas piedalās netiesās darbībās saskaņā ar *Euratom* pamatprogrammu 2012.–2013. gadam, ir intelektuālā īpašuma tiesības un pienākumi saskaņā ar nosacījumiem, kas noteikti Padomes 2011. gada 19. decembra Regulā (*Euratom*) Nr. 139/2012 ⁽¹⁾ un piešķiruma un/vai citā līgumā, kas noslēgts ar *Euratom* atbilstoši 1. punktam.

3. Eiropas Savienības dalībvalstī dibinātām juridiskām vienībām, kas piedalās Šveices pētniecības programmās un/vai projektos, ir tādas pašas intelektuālā īpašuma tiesības un pienākumi kā juridiskām vienībām, kas dibinātas Šveicē un kas piedalās šajās pētniecības programmās vai projektos, atbilstoši 1. punktam.

III. Pušu intelektuālā īpašuma tiesības

1. Ja Puses nevienojas citādi, tad saskaņā ar šā nolīguma 2. panta 4. punktu veikto pasākumu laikā Pušu radītajām zināšanām piemēro šādus noteikumus:

- a) zināšanu īpašuma tiesības ir Pusei, kura tās rada. Ja nav iespējams noteikt to darba daļas, tad zināšanu īpašuma tiesības ir abām pusēm;
- b) Puse, kurai ir īpašuma tiesības, piešķir otrai Pusei tiesības piekļūt zināšanām attiecībā uz šā nolīguma 2. panta 4. punktā minētajām darbībām. Tiesības piekļūt zināšanām piešķir bez maksas.

2. Ja vien Puses nav vienojušās citādi, Pušu zinātniskiem rakstiem piemēro šādus noteikumus:

- a) ja datus, informāciju un tehniskos vai zinātniskos rezultātus, kas izriet no atbilstoši šim nolīgumam veiktām darbībām, Puse publicē žurnālos, rakstos, ziņojumos un grāmatās, ietverot audiovizuālos darbus un programmatūru, tad otrai Pusei piešķir tiesības ar neekskluzīvu, neatsaucamu, bezhonorāra licenci visā pasaulē tulkot, pielāgot un publiski izplatīt attiecīgos darbus;
- b) ar autortiesībām aizsargāto datu un informācijas visos eksemplāros, kas ir publiski izplatāmi un sagatavoti saskaņā ar šo sadaļu, norāda autora(-u) vārdu(-us), ja vien autors nav skaidri atteicies no sava vārda norādīšanas. Uz eksemplāriem ir arī skaidri redzams Pušu kopīgā atbalsta apliecinājums.

3. Ja vien Puses nevienojas citādi, Pušu nepieejamai informācijai piemēro šādus noteikumus:

- a) sniedzot otrai Pusei informāciju par darbībām, kas veiktas saskaņā ar šo nolīgumu, katra Puse norāda informāciju, kuru tā vēlas saglabāt nepieejamu;
- b) šā nolīguma piemērošanas īpašajiem mērķiem saņēma Puse var uz savu atbildību nosūtīt nepieejamo informāciju iestādēm vai personām, kuras ir tās pakļautībā;
- c) ja ir saņemta iepriekšēja rakstveida piekrišana no Puses, kas sniedz nepieejamo informāciju, tad saņēma Puse drīkst izplatīt minēto informāciju plašāk, nekā tas atļauts b) apakšpunktā. Puses sadarbojas, izstrādājot procedūras, kas ievērojamas, lai pieprasītu un iegūtu iepriekšēju rakstisku piekrišanu plašākai izplatīšanai, un katra Puse sniedz šādu rakstisku piekrišanu, ciktāl to pieļauj tās politika un normatīvie akti;

⁽¹⁾ OV L 47, 18.2.2012., 1. lpp.

- d) nepieejamai vai citādi konfidencialai informācijai, kas nav dokumentāra un ko sniedz semināros vai citās Pušu pārstāvju sanāksmēs, kas notiek saskaņā ar šo nolīgumu, vai informācijai, kuru uzzina no personāla vai lietojot iekārtas, vai veicot netiešas darbības, ir jāpaliek konfidencialai, ja šādas nepieejamas vai citādi konfidencialas vai īpašas informācijas saņēmējs ir informēts par informācijas konfidencialitāti pirms tās paziņošanas, atbilstoši a) apakšpunktam;
- e) katra Puse nodrošina, ka nepieejamo informāciju, kuru tā iegūst atbilstoši a) un d) apakšpunktam, kontrolē, kā paredzēts šajā nolīgumā. Ja viena Puse konstatē, ka tā nevarēs ievērot vai ka ir paredzams, ka tā nevarēs ievērot a) un d) apakšpunktā iekļautos noteikumus par nepieejamību, tā tūlīt informē otru Pusi. Puses pēc tam apspriežas, lai noteiktu atbilstīgu rīcības plānu.
-

B PIELIKUMS

FINANŠU NOTEIKUMI, KAS REGLAMENTĒ ŠVEICES IEMAKSAS

I. Finansālās līdzdalības noteikšana

1. Proporcionalitātes koeficientu, kas regulē Šveices iemaksas *Euratom* pamatprogrammā 2012.–2013. gadam, izņemot *Euratom* kodolsintēzes programmu, iegūst, nosakot attiecību starp Šveices iekšzemes kopproduktu tirgus cenās un Eiropas Savienības dalībvalstu iekšzemes kopproduktu summu tirgus cenās. Proporcionalitātes koeficientu, kas regulē Šveices iemaksu kodolsintēzes programmā, turpina reglamentēt, pamatojoties uz sintēzes nolīgumu. Šis attiecības aprēķina, pamatojoties uz jaunākajiem Eiropas Kopienų Statistikas biroja (*Eurostat*) statistikas datiem, kas ir pieejami tā paša gada Eiropas Savienības budžeta projekta publicēšanas laikā.
2. Komisija cik vien iespējams drīz dara zināmu Šveicei kopā ar attiecīgiem pamatojuma dokumentiem:
 - a) saistību apropriāciju summu par 2013. gadu Eiropas Savienības budžeta projekta izdevumu tāmē atbilstoši *Euratom* pamatprogrammai 2012.–2013. gadam;
 - b) paredzamo iemaksu summu par 2013. gadu, kas izriet no provizorisks budžeta projekta, atbilstoši Šveices līdzdalībai *Euratom* pamatprogrammā 2012.–2013. gadam.
3. Tiklīdz ir pieņemts 2013. gada vispārējā budžeta galīgs variants, Komisija paziņo Šveicei iepriekšminētās summas izdevumu tāmē.
4. Šveices finanšu iemaksas, kas izriet no dalības *Euratom* pamatprogrammā 2012.–2013. gadam, nosaka papildus summai, kas katru gadu pieejama no Eiropas Savienības vispārējā budžeta saistību apropriācijām, lai pildītu finansālās saistības, kas izriet no Komisijas darba, kas jāveic tā, lai īstenotu programmu un darbību, uz kurām attiecas šis nolīgums, pārvaldību un ekspluatāciju.

II. Maksājumu procedūras

1. Komisija vēlākais 2012. gada 31. decembrī izdod uzaicinājumu Šveicei veikt iemaksu par 2012. gadu atbilstoši tās līdzdalībai saskaņā ar šo nolīgumu. Šis uzaicinājums veikt iemaksu paredz Šveices ieguldījuma maksājumu ne vēlāk kā 30 dienas pēc tam, kad saņemts attiecīgais uzaicinājums. Lai aprēķinātu summu Šveices frankos 2012. gadā, maiņas kurss starp euro un Šveices franku, ko Komisija varētu izmantot, ir iepriekšējā mēneša priekšpēdējās dienas tirgus kurss, ko noteikusi Eiropas Centrālā banka vai, atkarībā no pieejamības, sniegušas delegācijas vai citi piemēroti avoti tuvu minētajai dienai.

Ja vien šis nolīgums nezaudē spēku 2012. gada 31. decembrī saskaņā ar 13. panta 2. punktu, Komisija pēc 2013. gada 1. jūlija un ne vēlāk kā līdz novembrim izdod uzaicinājumu Šveicei veikt iemaksu par 2013. gadu atbilstoši tās ieguldījumam saskaņā ar šo nolīgumu, kas noteikta, pamatojoties uz šā pielikuma I.1. punktu. Šis uzaicinājums veikt iemaksu paredz minētā ieguldījuma maksājumu ne vēlāk kā 30 dienas pēc tam, kad saņemts uzaicinājums.

2. Šveices iemaksas par 2012. gadu maksā Šveices frankos un par 2013. gadu izsaka un iemaksā euro bankas kontā, ko norāda Komisija maksājumu uzaicinājumos.

3. Šveice veic savas iemaksas saskaņā ar šo nolīgumu atbilstoši 1. punktā noteiktajam grafikam. Jebkuras maksājuma aizkavēšanās gadījumā piemēro procentu maksājumu, kura likme ir līdzvērtīga piedāvātajai viena mēneša starpbanku likmei (*EURIBOR*), kā norādīts *Reuters EURIBOR01* lappusē (*Telerate* 248. lappusē). Par katru kavējuma mēnesi šo likmi palielina par 1,5 procentu punktiem. Paaugstinātā likme tiek piemērota visam kavējuma periodam. Tomēr procenti jāmaksā tikai tad, ja iemaksas veic pēc paredzētajiem maksājuma datumiem, kas minēti 1. punktā.

4. Ceļa izdevumus, kas radušies Šveices pārstāvjiem un ekspertiem, piedaloties pētniecības komiteju darbā un īstenojot *Euratom* pamatprogrammu 2012.–2013. gadam, Komisija atmaksā saskaņā ar noteikumiem un procedūrām, kas tobrīd ir spēkā attiecībā uz Eiropas Savienības dalībvalstu pārstāvjiem un ekspertiem.

III. Īstenošanas nosacījumi

1. Šveices finanšu iemaksas *Euratom* pamatprogrammā 2012.–2013. gadam saskaņā ar šo pielikumu parasti paliek nemainītas attiecīgajam finanšu gadam.
2. Komisija, slēdzot katra finanšu gada (n) kontus un ņemot vērā ieņēmumu un izdevumu pārskata veidošanas sistēmu, noteiktā kārtībā noformē kontus attiecībā uz Šveices līdzdalību, ņemot vērā izmaiņas, kas veiktas vai nu ar pārvedumiem, anulēšanu, pārnēsumiem, vai papildinot vai grozot budžetu finanšu gada laikā. Šo noformēšanu veic gada (n+1) pirmā

maksājuma brīdī. Tomēr pēdējo šādu noformēšanu veic ne vēlāk kā ceturtā gada jūlijā pēc *Euratom* pamatprogrammas 2012.–2013. gadam beigām. Šveices maksājumus kreditē *Euratom* programmās kā budžeta ieņēmumus, kas iekļauti attiecīgajā budžeta pozīcijā Eiropas Savienības vispārējā budžeta ieņēmumu tāmē.

IV. Informācija

1. Maksājuma par 2013. gadu brīdī sagatavo apropriāciju ziņojumu par *Euratom* pamatprogrammu 2012.–2013. gadam par 2012. gadu un nosūta Šveicei zināšanai atbilstoši Komisijas ieņēmumu un izdevumu pārskata veidam.

Vēlākais 2014. gada 30. aprīlī sagatavo apropriāciju ziņojumu par *Euratom* pamatprogrammu 2012.–2013. gadam par 2013. gadu un nosūta Šveicei zināšanai atbilstoši Komisijas ieņēmumu un izdevumu pārskata veidam.

2. Komisija paziņo Šveicei statistikas un visus citus vispārējus finanšu datus, kas attiecas uz *Euratom* pamatprogrammas īstenošanu un ir pieejami dalībvalstīm.

C PIELIKUMS

EURATOM PAMATPROGRAMMAS 2012.–2013. GADAM ŠVEICES DALĪBNIEKU FINANŠU KONTROLE**I. Tieša saziņa**

Komisija tieši sazinās ar *Euratom* pamatprogrammas 2012.–2013. gadam dalībniekiem, kas dibināti Šveicē, un to apakšuzņēmējiem. Tie tieši iesniedz Komisijai visu attiecīgo informāciju un dokumentāciju, kas iesniedzama, pamatojoties uz šajā nolīgumā minētajiem tiesību aktiem un piešķiruma un/vai citiem līgumiem, kas noslēgti to īstenošanas nolūkā.

II. Revīzijas

1. Atbilstoši Padomes Regulai (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 ⁽¹⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 1081/2010 ⁽²⁾, un Komisijas Regulai (EK, *Euratom*) Nr. 2342/2002 ⁽³⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 478/2007 ⁽⁴⁾, un citiem noteikumiem, kas minēti šajā nolīgumā, ar Šveicē dibinātiem programmu dalībniekiem noslēgtajos piešķiruma un/vai citos līgumos var paredzēt, ka Komisijas pārstāvji vai citas Komisijas pilnvarotas personas jebkurā laikā dalībnieku un to apakšuzņēmēju telpās var veikt zinātniskās, finansālās, tehnoloģiskās un citu darbību revīzijas.

2. Komisijas pārstāvjiem vai citām Komisijas pilnvarotām personām ir atbilstoša pieeja atrašanās vietām, darbiem un dokumentiem un visai informācijai, tostarp elektroniskā veidā, kas ir vajadzīga, lai veiktu šādas revīzijas. Piekļuves tiesības tiek skaidri norādītas piešķiruma un/vai citos līgumos, kas noslēgti, lai īstenotu šajā nolīgumā minētos tiesību aktus.

3. Eiropas Revīzijas palātai ir tādas pašas tiesības kā Komisijai.

4. Saskaņā ar attiecīgajos piešķiruma līgumos un/vai citos līgumos iekļautajiem noteikumiem revīzijas var veikt pēc *Euratom* pamatprogrammas 2012.–2013. gadam vai šā nolīguma darbības termiņa beigām.

5. Par Šveices teritorijā veiktām revīzijām iepriekš informē Šveices Federālo revīzijas dienestu. Šāds paziņojums nav tiesisks priekšnoteikums šādu revīziju veikšanai.

III. Pārbaudes uz vietas

1. Saistībā ar šo nolīgumu Komisija (OLAF) ir pilnvarota veikt pārbaudes uz vietas un inspekcijas Šveices teritorijā atbilstoši noteikumiem, kas paredzēti Padomes Regulā (*Euratom*, EK) Nr. 2185/96 ⁽⁵⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1073/1999 ⁽⁶⁾.

2. Pārbaudes un kontroli uz vietas Komisija sagatavo un veic ciešā sadarbībā ar Šveices Federālo revīzijas dienestu vai citām kompetentām Šveices Federālā revīzijas dienesta izraudzītām Šveices iestādēm, kuras laikus informējamās par pārbaudi un kontroles priekšmetu, mērķi un tiesisko pamatu, lai tās varētu sniegt vajadzīgo palīdzību. Šai nolūkā kompetento Šveices iestāžu ierēdņi var piedalīties pārbaudēs un kontrolē uz vietas.

3. Ja attiecīgās Šveices iestādes to vēlas, pārbaudes uz vietas un inspekcijas tās var veikt kopā ar Komisiju.

4. Ja *Euratom* pamatprogrammas 2012.–2013. gadam dalībnieki iebilst pret pārbaudēm vai kontroli uz vietas, Šveices iestādes, rīkojoties saskaņā ar valsts tiesību aktiem, sniedz Komisijas inspektoriem vajadzīgo palīdzību, lai tie varētu izpildīt savu pienākumu veikt pārbaudes vai kontroli uz vietas.

5. Komisija iespējami drīz paziņo Šveices Federālajam revīzijas birojam par jebkuru faktu vai aizdomām par pārkāpumu, ko tā atklājusi, veicot pārbaudes un kontroli uz vietas. Jebkurā gadījumā Komisijai jāinformē iepriekšminētā iestāde par šādu inspekciju un pārbaudi rezultātu.

IV. Informācija un apspriedes

1. Lai pienācīgi īstenotu šo pielikumu, kompetentās Šveices un Kopienas iestādes regulāri apmainās ar informāciju un pēc vienas Puses pieprasījuma rīko apspriedes.

⁽¹⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 311, 26.11.2010., 9. lpp.

⁽³⁾ OV L 357, 31.12.2002., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 111, 28.4.2007., 13. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 136, 31.5.1999., 1. lpp.

2. Šveices kompetentās iestādes nekavējoties informē Komisiju par jebkuru faktu vai aizdomām saistībā ar pārkāpumu, kas konstatēts šajā nolīgumā minēto tiesību aktu piemērošanai noslēgto piešķiruma un/vai citu līgumu slēgšanā un īstenošanā.

V. Konfidencialitāte

Jebkādā veidā paziņota vai iegūta informācija saskaņā ar šo pielikumu ir dienesta noslēpums, un to aizsargā tādā pašā veidā, kā līdzīgu informāciju aizsargā ar Šveices tiesību aktiem un ar attiecīgiem noteikumiem, ko piemēro Kopienas iestādēm. Šādu informāciju var paziņot tikai tām personām Kopienas, dalībvalstu vai Šveices iestādēs, kurām tā ir jāzina amata pienākumu veikšanai, un Kopienas iestādes to var izmantot tikai tālab, lai nodrošinātu Pušu finansiālo interešu efektīvu aizsardzību.

VI. Administratīvie pasākumi un sodi

Neskarot Šveices krimināltiesību piemērošanu, Komisija var noteikt administratīvos pasākumus un sodus saskaņā ar Regulu (EK, Euratom) Nr. 1605/2002, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (ES, Euratom) Nr. 1081/2010 ⁽¹⁾ un (EK, Euratom) Nr. 2342/2002, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK, Euratom) Nr. 478/2007 ⁽²⁾, kā arī saskaņā ar Padomes 1995. gada 18. decembra Regulu (EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienų finansiālo interešu aizsardzību ⁽³⁾.

VII. Atgūšana un izpilde

Atbilstīgi *Euratom* pamatprogrammai 2012.–2013. gadam pieņemtie Komisijas lēmumi šā nolīguma darbības jomā, ar kuriem nosaka finansiālas saistības personām, kas nav valstis, ir izpildāmi Šveices teritorijā. Šveices valdības noteiktās iestādes izsniedz izpildes rīkojumu bez jebkādas papildu kontroles, izņemot tiesību akta autentiskuma apstiprinājumu, un valdība par to informē Komisiju. Izpildi veic saskaņā ar Šveices reglamentu. Eiropas Savienības Tiesa kontrolē likumību attiecībā uz lēmuma izpildīšanu. Eiropas Savienības Tiesas spriedumi saskaņā ar arbitražas noteikumiem līgumā saistībā ar *Euratom* pamatprogrammu 2012.–2013. gadam ir izpildāmi, ievērojot tos pašus noteikumus.

⁽¹⁾ OV L 311, 26.11.2010., 9. lpp.

⁽²⁾ OV L 111, 28.4.2007., 13. lpp.

⁽³⁾ OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp.

PADOMES LĒMUMS

(2012. gada 17. decembris)

par Eiropas Savienības pievienošanas Protokolam par Vidusjūras aizsardzību pret piesārņojumu, ko izraisa kontinentālā šelfa, jūras gultnes un tās dziļu izpēte un izmantošana

(2013/5/ES)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu saistībā ar 218. panta 6. punkta a) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta piekrišanu ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Konvencija par Vidusjūras aizsardzību pret piesārņojumu, vēlāk pārdēvēta par Konvenciju par Vidusjūras reģiona jūras vides un piekrastes aizsardzību ("Barselonas konvencija"), Eiropas Kopienas vārdā tika noslēgta ar Padomes Lēmumu 77/585/EEK ⁽²⁾, un Barselonas konvencijas grozījumi tika apstiprināti ar Padomes Lēmumu 1999/802/EK ⁽³⁾.
- (2) Saskaņā ar Barselonas konvencijas 7. pantu Līgumslēdzējam pusēm jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai novērstu, mazinātu, apkarotu un iespējami lielākā apmērā likvidētu Vidusjūras reģiona piesārņojumu, ko izraisa kontinentālā šelfa, jūras gultnes un tās dziļu izpēte un izmantošana.
- (3) Viens no Barselonas konvencijas protokoliem ir par Vidusjūras aizsardzību pret piesārņojumu, ko izraisa kontinentālā šelfa, jūras gultnes un tās dziļu izpēte un izmantošana ("Piekraista protokols"). Tas stājās spēkā 2011. gada 24. martā. Līdz šim protokolu ratificējušas Albānija, Kipra, Libija, Maroka, Sīrija un Tunisija. Bez Kipras vēl dažas Savienības dalībvalstis, kas ir Barselonas konvencijas Līgumslēdzējas puses, nesen ir darījušas zināmu savu nodomu arī ratificēt minēto protokolu.
- (4) Aplēsts, ka Vidusjūras reģionā ir vairāk nekā 200 darbojošos jūras piekrasta platformu, un tiek apsvērta jaunu šādu iekārtu uzstādīšana. Pēc lielu fosilā kurināmā krājumu atrašanas Vidusjūras reģionā gaidāms, ka pastiprināsies ogļūdeņražu izpētes un izmantošanas darbības. Vidusjūra ir gandrīz slēgta jūra ar specifisku hidrodinamiku, un tāda veida avārija, kāda 2010. gadā notika

Meksikas līcī, nodarītu tūlītēju nelabvēlīgu pārrobežu kaitējumu Vidusjūras reģiona ekonomikai un vārajām jūras un piekrastes ekosistēmām. Iespējams, ka vidēji ilgā termiņā tiks pētīti un izmantoti arī citi minerālu resursi, kas atrodas atklātā jūrā, uz jūras gultnes vai tās dziļēs.

- (5) Pienācīga nevērsšanās pret šādu darbību radītajiem riskiem varētu būtiski kaitēt visu to dalībvalstu centieniem, kurām ir pienākums veikt vajadzīgos pasākumus, lai savos jūras ūdeņos Vidusjūras reģionā sasniegtu un uzturētu labu vides stāvokli, kā to prasa Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/56/EK (2008. gada 17. jūnijs), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva) ⁽⁴⁾. Turklāt vajadzīgā rīcība veicinātu to, ka tiktu izpildītas saistības un ievēroti pienākumi, kurus Grieķija, Spānija, Francija, Itālija, Kipra, Malta, Slovēnija un pati Savienība uzņēmušās, būdamas Barselonas konvencijas Līgumslēdzējas puses.
- (6) Piekraista protokols ietver daudzveidīgus noteikumus, kas būs jāīsteno dažādos administratīvajos līmeņos. Lai arī Savienībai pienākas gādāt par to, lai pieaugtu piekrasta zonā notiekošo izpētes un izmantošanas darbību drošība, *inter alia* paturot prātā lielo varbūtību, ka ar šādām darbībām saistītajām vides problēmām ir pārrobežu ietekme, dalībvalstīm un to attiecīgajām kompetentajām iestādēm būtu jāatbild par dažu sīki izstrādātu Piekraista protokola pasākumu izpildi.
- (7) Komisijas paziņojumā ar nosaukumu "Par drošības problēmām, kas saistītas ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā", ko pieņēma 2010. gada 12. oktobrī, atzīta vajadzība pēc starptautiskas sadarbības, lai paaugstinātu jūras piekrasta zonas drošību un reaģētspēju pasaules mērogā, un viens no šādas darbības virzieniem ir reģionālo konvenciju noslēgšanas iespēju apzināšana. Paziņojumā ieteikts ciešā sadarbībā ar attiecīgajām dalībvalstīm atsākt procesu, lai stātos spēkā Piekraista protokols.
- (8) Padome savos secinājumos par drošību, kas saistīta ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā, kuri pieņemti 2010. gada 3. decembrī, apstiprināja, ka Savienībai un tās dalībvalstīm būtu jāturpina stiprināt savu ievērojamo nozīmi, cenšoties panākt augstākos drošības standartus saistībā ar starptautiskām iniciatīvām un forumiem un saistībā ar sadarbību tādos reģionos kā Vidusjūra. Padome arī aicināja Komisiju un dalībvalstis pēc iespējas pilnīgāk izmantot spēkā esošās starptautiskās konvencijas.

⁽¹⁾ 2012. gada 20. novembra piekrišana (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta).

⁽²⁾ OV L 240, 19.9.1977., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 322, 14.12.1999., 32. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.

- (9) Eiropas Parlaments savā rezolūcijā 2011. gada 13. septembrī uzsvēra to, ka ir svarīgi panākt neratificētā 1994. gada Vidusjūras protokola pilnīgu spēkā stāšanos, par mērķi nosakot aizsardzību no izpētes un ieguves darbu radītā piesārņojuma.
- (10) Viens no Savienības īstenotās vides politikas mērķiem ir veicināt uz reģionālu vides problēmu risināšanu vērstu pasākumu īstenošanu starptautiskā līmenī. Saistībā ar Piekraista protokolu īpaši svarīgi ir paturēt prātā lielo varbūtību, ka tik slēgtā jūrā kā Vidusjūra avārijas gadījumā vides problēmām būs pārrobežu raksturs. Tāpēc Savienībai pienākas darīt visu vajadzīgo, lai pieaugtu piekrasta zonā notiekošo izpētes un izmantošanas darbību drošība un lai Vidusjūrā uzlabotos jūras vides aizsardzība.
- (11) Komisija ierosina arī regulu par naftas un gāzes meklēšanas, izpētes un izmantošanas darbību drošību jūras piekrasta zonā ("ierosinātā regula").
- (12) Piekraista protokols attiecas uz jomu, kas ir lielā mērā reglamentēta ar Savienības tiesību aktiem. Tas ietver, piemēram, tādas elementus kā jūras vides aizsardzība, ietekmes uz vidi novērtējums un atbildība vides jomā. Ievērojot likumdevēju galīgo lēmumu par ierosināto regulu, Piekraista protokols turklāt ir saskanīgs ar mērķiem, kas minētajā regulā izvirzīti, tostarp ar tiem, kas attiecas uz atļauju izdošanu, ietekmes uz vidi novērtējumu un operatoru tehnisko un finansiālo rīcībspēju.
- (13) Ir būtiski, lai dalībvalstis un Savienības iestādes cieši sadarbotos gan sarunu gaitā un protokola noslēgšanas procesā, gan uzņemto saistību izpildē. Minētais pienākums sadarboties izriet no prasības par vienotību Savienības starptautiskajā pārstāvībā. Tādēļ dalībvalstīm, kuras ir Barselonas konvencijas Līgumslēdzējas puses, būtu

jāveic vajadzīgie pasākumi, lai pabeigtu Piekraista protokola ratifikācijas vai pievienošanās procedūras, ja tas vēl nav izdarīts.

- (14) Tāpēc Savienībai būtu jāpievienojas Piekraista protokolam,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo Savienības vārdā tiek apstiprināta Eiropas Savienības pievienošanās Protokolam par Vidusjūras aizsardzību pret piesārņojumu, ko izraisa kontinentālā šelfa, jūras gultnes un tās dziļu izpēte un izmantošana.

Piekraista protokola teksts ir pievienots šim lēmumam.

2. pants

Ar šo Padomes priekšsēdētājs tiek pilnvarots norīkot personu vai personas, kas ir tiesīgas Savienības vārdā iesniegt apstiprinājuma dokumentu Spānijas valdībai, kas veic depozitāra funkcijas, kā paredzēts protokola 32. panta 2. punktā, lai paustu Savienības piekrišanu uzņemties Piekraista protokolā⁽¹⁾ paredzētās saistības.

3. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Briselē, 2012. gada 17. decembrī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
S. ALETRARIS

⁽¹⁾ Dienu, kad Piekraista protokols stājas spēkā attiecībā uz Savienību, Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publicēs Padomes Ģenerālsekretariāts.

TULKOJUMS

PROTOKOLS

par Vidusjūras aizsardzību pret piesārņojumu, ko izraisa kontinentālā šelfa, jūras gultnes un tās dziļu izpēte un izmantošana

PREAMBULA

ŠĀ PROTOKOLA LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

BŪDAMAS PUSES Konvencijai par Vidusjūras aizsardzību pret piesārņojumu, kura pieņemta 1976. gada 16. februārī Barselonā,

IEVĒROJOT minētās konvencijas 7. pantu,

IEVĒROJOT TO, ka palielinās darbību apjoms saistībā ar Vidusjūras gultnes un tās dziļu izpēti un izmantošanu,

ATZĪSTOT, ka piesārņojums, kas var no tā rasties, rada nopietnu apdraudējumu videi un cilvēkiem,

VĒLĒDAMĀS pasargāt Vidusjūru no piesārņojuma, kas rodas no izpētes un izmantošanas darbībām,

ŅEMOT VĒRĀ Protokolus, kas saistīti ar Konvenciju par Vidusjūras aizsardzību pret piesārņojumu, un jo īpaši Protokolu par sadarbību avārijas situācijās Vidusjūrā radītā naftas un citu kaitīgo vielu piesārņojuma apkarošanā, kurš pieņemts 1976. gada 16. februārī Barselonā, un Protokolu par īpaši aizsargājamām teritorijām Vidusjūras reģionā, kurš pieņemts 1982. gada 3. aprīlī Ženēvā,

IEVĒROJOT atbilstīgos noteikumus Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijā, kas pieņemta 1982. gada 10. decembrī Montegobejā un ko parakstījušas daudzas Līgumslēdzējas puses,

ATZĪSTOT piekrastes valstu attīstības līmeņa atšķirības un ņemot vērā jaunattīstības valstu ekonomiskās un sociālās vajadzības,

IR VIENOJUŠĀS PAR TURPMĀKO.

I IEDAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Definīcijas

Šajā protokolā:

a) “konvencija” ir Konvencija par Vidusjūras aizsardzību pret piesārņojumu, kas pieņemta 1976. gada 16. februārī Barselonā;

b) “organizācija” ir konvencijas 17. pantā minētā struktūra;

c) “resursi” ir visi cietie, šķidrie vai gāzveida minerālu resursi;

d) “darbības saistībā ar resursu izpēti un/vai izmantošanu protokola zonā” (turpmāk “darbības”) ir:

i) zinātniskās pētniecības darbības saistībā ar jūras gultnes un tās dziļu resursiem;

ii) izpētes darbības;

— seismoloģiskās darbības, jūras gultnes un tās dziļu izpēte, paraugu ņemšana,

— izmēģinājuma urbšanas darbi;

iii) izmantošanas darbības:

— iekārtas uzstādīšana resursu ieguvei un ar to saistītās darbības,

— ekspluatācijas urbumi,

— ieguve, apstrāde un uzglabāšana,

— transportēšana uz krastu pa cauruļvadiem un iekraušana kuģos,

— apkope, remonts un citas palīgdarbības;

e) “piesārņojums” ir definēts atbilstīgi konvencijas 2. panta a) punktam;

- f) "iekārta" ir jebkāda nostiprināta vai peldoša konstrukcija un jebkura tās sastāvdaļa, ko izmanto darbībās, tostarp jo īpaši:
- i) nostiprinātas vai pārvietojamas jūras piekrasta zonas urbšanas ierīces;
 - ii) nostiprinātas vai peldošas ražošanas ierīces, tostarp dinamiski pozicionētas ierīces;
 - iii) jūras piekrasta zonas uzglabāšanas iekārtas, tostarp šim nolūkam izmantotie kuģi;
 - iv) jūras piekrasta zonas kravas termināļi un iegūto produktu transportēšanas sistēmas, piemēram, zemūdens cauruļvadi;
 - v) tai pievienotie aparāti un iekārtas no jūras gultnes vai tās dzīlēm iegūto vielu pārkraušanai, apstrādei, uzglabāšanai un iznīcināšanai;
- g) "operators" ir:
- i) jebkura fiziska vai juridiska persona, kam Puse, kuras jurisdikcijā ir teritorija, kurā tiek veiktas darbības (turpmāk "Līgumslēdzēja puse"), saskaņā ar šo protokolu ir piešķīrusi pilnvaras veikt darbības un/vai kas veic šādas darbības; vai
 - ii) jebkura persona, kurai nav pilnvaru šā protokola nozīmē, bet kura *de facto* kontrolē šādas darbības;
- h) "drošības zona" ir zona, kas izveidota ap iekārtām saskaņā ar vispārējo starptautisko tiesību aktu noteikumiem un tehniskajām prasībām, ar atbilstīgu marķējumu, lai nodrošinātu gan navigācijas, gan iekārtu drošību;
- i) "atkritumi" ir jebkura veida, formas vai raksturojuma vielas un materiāli, kas radušies no darbībām, uz kurām attiecas šis protokols, un ko likvidē vai kas ir paredzēti likvidēšanai, vai ko pieprasa likvidēt;
- j) "kaitīgas vai indīgas vielas un materiāli" ir jebkura veida, formas vai raksturojuma vielas un materiāli, kas var radīt piesārņojumu, ja tiek ievesti protokola zonā;
- k) "ķīmiskās izmantošanas plāns" ir operatora sagatavots plāns jebkurai jūras piekrasta zonas iekārtai, kurā norāda:
- i) ķīmiskās vielas, kuras operators plāno izmantot operācijās;
 - ii) iemesls vai iemesli, kāpēc operators plāno izmantot ķīmiskās vielas;
 - iii) maksimālā ķīmisko vielu koncentrācija, ko operators plāno izmantot kopā ar jebkādām citām vielām, un
- maksimālie daudzumi, ko plānots izmantot jebkurā konkrētā laikposmā;
- iv) teritorija, kurā ķīmiskās vielas var nonākt jūras vidē;
- l) "nafta" ir nafta jebkurā veidā, tostarp jēlnafta, degviela, naftas nosēdumi, naftas atkritumi un rafinēti produkti, un, neierobežojot iepriekšminētos vispārīgos formulējumus, vielas, kas minētas šā protokola papildinājumā;
- m) "naftas maisījums" ir maisījums, kura sastāvā ir nafta;
- n) "notekūdeņi" ir:
- i) kanalizācijas ūdeņi un citi atkritumi no jebkura veida tualetēm, pisuāriem un ūdens klozetu izvadcaurulēm;
 - ii) kanalizācijas ūdeņi no izlietnēm, vannām un izvadcaurulēm, kas atrodas ārstniecības telpās (ambulancēs, lazarētēs utt.);
 - iii) citi notekūdeņi sajaukumā ar iepriekš minētajiem kanalizācijas ūdeņiem;
- o) "paliekas" ir visa veida pārtikas atliekas, sadzīves atkritumi un atkritumi, kuri radušies iekārtas normālas ekspluatācijas rezultātā un kuri nepārtraukti vai laiku pa laikam jālikvidē, izņemot tās vielas, kas definētas vai minētas citur šajā protokolā;
- p) "saldūdens robeža" ir vieta ūdenstecēs, kur nelielu plūdmaiņu laikā un laikā, kad ir maza saldūdens plūsma, ir vērojams sāļuma pieaugums sakarā ar jūras ūdens klātbūtni.

2. pants

Ģeogrāfiskā darbības zona

1. Teritorija, uz kuru attiecas protokols (minēta šajā protokolā kā "protokola zona"), ir:
 - a) Vidusjūras reģions, kā definēts konvencijas 1. pantā, tostarp kontinentālais šelfs, jūras gultne un tās dzīles;
 - b) ūdeņi, tostarp jūras gultne un tās dzīles, kas atrodas uz krasta pusi no bāzes līnijas, no kuras tiek mērīts teritoriālo ūdeņu platums, un, ja ir ūdensteces, – līdz saldūdens robežai.
2. Jebkura no šā protokola Līgumslēdzējām pusēm (turpmāk šajā protokolā "Puses") var iekļaut protokola zonā savu teritoriju mitrājus vai piekrastes teritorijas.
3. Nekas šajā protokolā vai jebkurā tiesību aktā, kas pieņemts, pamatojoties uz šo protokolu, neskar jebkuras valsts tiesības attiecībā uz kontinentālā šelfa robežas noteikšanu.

3. pants

Vispārīgas saistības

1. Puses katra atsevišķi vai divpusējā vai daudzpusējā sadarbībā veic visus vajadzīgos pasākumus, lai novērstu, samazinātu, apkarotu un kontrolētu piesārņojumu protokola zonā, kas rodas no darbībām, *inter alia* nodrošinot, ka šim nolūkam izmanto labākās pieejamās metodes, kas ir ekoloģiski efektīvas un ekonomiski atbilstīgas.

2. Puses nodrošina, ka tiek veikti visi nepieciešamie pasākumi, lai darbības neradītu piesārņojumu.

II IEDAĻA

ATĻAUJU SISTĒMA

4. pants

Vispārīgi principi

1. Par visām darbībām protokola zonā, tostarp iekārtu montāžu uz vietas, no kompetentās iestādes iepriekš saņem rakstisku atļauju veikt izpēti vai izmantošanu. Šī iestāde pirms atļaujas izsniegšanas pārlicinās, ka iekārta ir izgatavota atbilstīgi starptautiskajiem standartiem un praksei un ka operatoram ir tehniskā pieredze un finansiālas iespējas darbību veikšanai. Šo atļauju izsniedz kompetentās iestādes saskaņā ar atbilstīgo kārtību.

2. Atļauju neizsniedz, ja ir pazīmes, ka piedāvātās darbības var radīt būtiskus kaitējumus videi, no kuriem nebūtu iespējams izvairīties, ievērojot atļaujā noteiktos un šā protokola 6. panta 3. punktā minētos nosacījumus.

3. Apsverot iekārtas izvietojuma atļauju, Līgumslēdzēja puse nodrošina, ka tas nekaitēs esošām iekārtām, jo īpaši cauruļvadiem un kabeļiem.

5. pants

Prasības atļaujas saņemšanai

1. Līgumslēdzēja puse nosaka, ka, piesakoties atļaujas saņemšanai vai atjaunošanai, potenciālajam operatoram kompetentajai iestādei jāiesniedz projekts un pieteikumā jāiekļauj šāda informācija:

- a) pētījums par ierosināto darbību ietekmi uz vidi; kompetentā iestāde, ņemot vērā darbību veidu, jomu, ilgumu un tehniskās metodes, kā arī teritorijas īpašības, var pieprasīt sagatavot ietekmes uz vidi novērtējumu saskaņā ar šā protokola IV pielikumu;
- b) precīzas norādes attiecībā uz to ģeogrāfisko apgabalu, kur paredzēta darbība, ietverot drošības zonas;

c) ziņas par potenciālā operatora un iekārtas personāla profesionālo un tehnisko kvalifikāciju, kā arī par apkalpes sastāvu;

d) drošības pasākumi, kā norādīts 15. pantā;

e) operatora ārkārtas rīcības plāns, kā norādīts 16. pantā;

f) pārraudzības procedūras, kā norādīts 19. pantā;

g) iekārtu novākšanas plāni, kā norādīts 20. pantā;

h) piesardzības pasākumi īpaši aizsargājamās teritorijās, kā norādīts 21. pantā;

i) atbildības apdrošināšana vai cits finansiāls nodrošinājums, kā norādīts 27. panta 2. punkta b) apakšpunktā.

2. Attiecībā uz zinātniskās pētniecības un izpētes darbībām kompetentā iestāde var nolemt ierobežot šā panta 1. punktā minēto prasību apjomu, ņemot vērā darbību raksturu, jomu, ilgumu un tehniskās metodes, kā arī teritorijas īpašības.

6. pants

Atļauju piešķiršana

1. Atļaujas, kas minētas 4. pantā, piešķir tikai tad, kad kompetentā iestāde ir pārbaudījusi, vai ir izpildītas 5. pantā un IV pielikumā minētās prasības.

2. Katrā atļaujā norāda darbības un atļaujas derīguma termiņu, nosaka ģeogrāfiskās robežas teritorijai, uz kuru atļauja attiecas, un norāda tehniskās prasības un atļautās iekārtas. Nepieciešamās drošības zonas nosaka vēlākā atbilstīgā posmā.

3. Atļaujā var paredzēt nosacījumus attiecībā uz pasākumiem, tehniskajiem paņēmieniem vai metodēm, kas paredzētas, lai līdz minimumam samazinātu riskus un kaitējumu no piesārņojuma šo darbību rezultātā.

4. Puses iespējami drīz paziņo organizācijai par izsniegtajām vai atjaunotajām atļaujām. Organizācija reģistrē visas protokola zonā atļautās iekārtas.

7. pants

Sankcijas

Katra Puse nosaka sankcijas, kas piemērojamas, ja netiek pildītas no šā protokola izrietošās saistības, tiek pārkāpti valsts tiesību akti vai noteikumi attiecībā uz šā protokola īstenošanu vai ja nav izpildīti atļaujā minētie īpašie nosacījumi.

III IEDAĻA

ATKRITUMI UN KAITĪGAS VAI INDĪGAS VIELAS UN MATERIĀLI

8. pants

Vispārīgi pienākumi

Neskarot citus šajā iedaļā minētos standartus vai pienākumus, Puses operatoriem uzliek vispārīgu pienākumu izmantot vislabākos pieejamos, videi draudzīgākos un ekonomiski pamatotākos tehniskos paņēmienus un ievērot starptautiski pieņemtos standartus attiecībā uz atkritumiem, kā arī kaitīgu vai indīgu vielu un materiālu izmantošanu, uzglabāšanu un likvidēšanu, lai līdz minimumam samazinātu piesārņošanas risku.

9. pants

Kaitīgas vai indīgas vielas un materiāli

1. Darbībās izmantojamo ķīmisko vielu izmantošanu un uzglabāšanu apstiprina kompetentā iestāde, pamatojoties uz ķīmisko vielu izmantošanas plānu.

2. Līgumslēdzēja puse var regulēt, ierobežot vai aizliegt ķīmisko vielu izmantošanu darbību veikšanai atbilstīgi pamatnostādņēm, kas jāpieņem Līgumslēdzējām pusēm.

3. Lai aizsargātu vidi, Puses nodrošina, ka katrai vielai un materiālam, kuru izmanto darbību veikšanai, tiek pievienots sastāva apraksts, ko sagatavojis šo vielu vai materiālu ražotājs.

4. Protokola zonā ir aizliegts atbrīvoties no kaitīgām vai indīgām vielām un materiāliem, kas radušies tādu darbību rezultātā, uz kurām attiecas šis protokols, un kas ir uzskaitīti šā protokola I pielikumā.

5. Lai protokola zonā atbrīvotos no kaitīgām vai indīgām vielām un materiāliem, kas radušies tādu darbību rezultātā, uz kurām attiecas šis protokols, un kas ir uzskaitīti šā protokola II pielikumā, katrā gadījumā ir vajadzīga īpaša kompetentās iestādes atļauja.

6. Lai protokola zonā atbrīvotos no visām pārējām kaitīgām vai indīgām vielām un materiāliem, kas radušies tādu darbību rezultātā, uz kurām attiecas šis protokols, un kas var radīt piesārņojumu, ir vajadzīga iepriekš izsniegta vispārēja kompetentās iestādes atļauja.

7. Atļaujas, kas minētas 5. un 6. punktā, izsniedz tikai pēc rūpīgas visu šā protokola III pielikumā noteikto faktoru apsvēršanas.

10. pants

Nafta un naftas maisījumi, urbšanas šķidrumi un blakusprodukti

1. Puses formulē un pieņem vienotus standartus par atbrīvošanos no naftas un naftas maisījumiem iekārtās protokola zonā:

a) šos vienotos standartus formulē saskaņā ar V pielikuma A daļas noteikumiem;

b) šie vienotie standarti nav mazāk ierobežojoši kā turpmāk minētie, konkrēti:

i) mašīntelpu kanalizācijā maksimālais neatšķaidītas naftas saturs 15 mg uz litru;

ii) ražošanā izmantotajā ūdenī maksimālais naftas saturs vidēji 40 mg uz litru jebkurā kalendārajā mēnesī; saturs ne brīdi nedrīkst pārsniegt 100 mg uz litru;

c) Puses, savstarpēji vienojoties, nosaka, kāda metode tiks izmantota, lai analizētu naftas sastāvu.

2. Puses formulē un pieņem vienotus standartus par urbšanas šķidrumu un urbšanas blakusproduktu izmantošanu un atbrīvošanos no tiem protokola zonā. Šādus vienotos standartus formulē saskaņā ar V pielikuma B daļas noteikumiem.

3. Katra Puse veic atbilstīgus pasākumus, lai ieviestu vienotos standartus, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu, vai ieviestu stingrākus standartus, kurus tā var būt pieņēmusi.

11. pants

Notekūdeņi

1. Līgumslēdzēja puse protokola zonā aizliedz atbrīvoties no notekūdeņiem, kas nākuši no iekārtām, kuras pastāvīgi apkalpo 10 vai vairāk cilvēku, izņemot gadījumus, ja:

a) ar kompetentās iestādes atļauju no iekārtas izplūst attīrīti notekūdeņi vismaz četru jūras jūdžu attālumā no tuvākās sauszemes vai nostiprinātām zvejas iekārtām, ļaujot Līgumslēdzējai pusei lemt par katru gadījumu atsevišķi;

b) notekūdeņi nav attīrīti, bet atbrīvošanās notiek saskaņā ar starptautiskajiem noteikumiem un standartiem; vai

c) notekūdeņi plūst cauri apstiprinātai notekūdeņu attīrīšanas iekārtai, ko sertificējusi kompetentā iestāde.

2. Līgumslēdzēja puse attiecīgā gadījumā, ja uzskata to par vajadzīgu, piemēro stingrākus noteikumus, *inter alia* strauģu virzienu dēļ attiecīgajā zonā vai tuvumā jebkurai no 21. pantā minētajām zonām.

3. Izņēmumus, kas minēti 1. punktā, nepiemēro, ja izplūde rada redzamas peldošas cietas daļiņas vai iekrāso apkārtnējo ūdeni, maina tā krāsu vai caurspīdīgumu.

4. Ja notekūdeņi ir sajaukti ar atkritumiem un kaitīgām vai indīgām vielām un materiāliem, uz kuriem attiecas atšķirīgas prasības par to izvadīšanu, piemēro stingrākās prasības.

12. pants

Paliekas

1. Līgumslēdzēja puse protokola zonā aizliedz atbrīvoties no šādiem produktiem un materiāliem:

a) visa veida plastmasa, tostarp, bet ne tikai sintētiskas troses, sintētiski zvejas tīkli un plastmasas atkritumu maisi;

- b) visas pārējās paliekas, kas bioloģiski nesadalās, tostarp papīra izstrādājumi, lupatas, stikls, metāls, pudeles, māla trauki, kravas stiprinājumi, apšuvuma un iepakojuma materiāli.

2. Atbrīvošanās no pārtikas atkritumiem protokola zonā notiek pēc iespējas tālāk no sauszemes atbilstīgi starptautiskajiem noteikumiem un standartiem.

3. Ja paliekas ir sajauktas ar citām izplūdēm, uz kurām attiecas atšķirīgas prasības par atbrīvošanos no tām vai to izvaidīšanu, piemēro stingrākās prasības.

13. pants

Savākšanas iekārtas, norādījumi un sankcijas

Puses nodrošina, ka:

- a) operatori apmierinoši atbrīvojas no visiem atkritumiem un kaitīgajām vai indīgajām vielām un materiāliem paredzētās sauszemes savākšanas iekārtās, izņemot gadījumus, ja protokolā atļauts rīkoties citādi;
- b) personālam tiek doti norādījumi par atbilstīgiem veidiem, kā atbrīvoties no atkritumiem;
- c) ja notiek neatļauta atbrīvošanās no atkritumiem, tiek piemērotas sankcijas.

14. pants

Izpņēmumi

1. Šis iedaļas noteikumus nepiemēro, ja:

- a) nepārvaramas varas gadījumā un jo īpaši saistībā ar atbrīvošanos no atkritumiem:

- lai glābtu cilvēku dzīvību,
- lai nodrošinātu iekārtu drošību,
- ja sabojāta iekārta vai tās aprīkojums,

ar nosacījumu, ka pēc kaitējuma atklāšanas vai pēc tam, kad veikta atbrīvošanās no atkritumiem, ir veikti visi saprātīgie piesardzības pasākumi, lai samazinātu negatīvo ietekmi;

- b) atbrīvošanās jūrā no vielām, kas satur naftu, vai kaitīgām vai indīgām vielām vai materiāliem, attiecībā uz kuriem nepieciešama kompetentās iestādes iepriekšēja atļauja, notiek nolūkā novērst konkrētus piesārņošanas gadījumus, lai mazinātu piesārņojuma radīto kaitējumu.

2. Tomēr šis iedaļas noteikumus piemēro visos gadījumos, kad operators ir rīkojies ar nodomu radīt kaitējumu vai neapdomīgi, apzinoties, ka kaitējums varbūt radīsies.

3. Par atbrīvošanos no atkritumiem, ko veic šā panta 1. punktā minētajos apstākļos, nekavējoties paziņo organizācijai un vai nu ar organizācijas starpniecību, vai tiešā veidā, jebkurai Pusei vai Pusēm, kuras tas var ietekmēt, norādot pilnīgu infor-

māciju par apstākļiem un atkritumu vai kaitīgo vai indīgo vielu vai materiālu, no kuriem notikusi atbrīvošanās, raksturu un daudzumu.

IV IEDAĻA

AIZSARDZĪBAS PASĀKUMI

15. pants

Drošības pasākumi

1. Tā Līgumslēdzēja puse, kuras jurisdikcijā darbības paredzētas vai tiek veiktas, nodrošina, ka tiek ievēroti drošības pasākumi saistībā ar iekārtu projektēšanu, būvniecību, izvietojumu, aprīkojumu, marķējumu, darbību un uzturēšanu.

2. Līgumslēdzēja puse nodrošina, ka operatoram iekārtās vienmēr ir atbilstīgs, labā darba kārtībā uzturēts aprīkojums un ierīces cilvēku dzīvības aizsardzībai, nejauša piesārņojuma novēršanai un apkarošanai un ātras reaģēšanas uz ārkārtas situācijām atvieglošanai, izmantojot labākos pieejamos ekoloģiski efektīvos un ekonomiski piemērotos tehniskos paņēmienus un ievērojot 16. pantā minētā operatora rīcības plāna avārijas situācijās noteikumus.

3. Kompetentā iestāde pieprasa attiecīgu atzītas institūcijas izsniegtu drošības sertifikātu (turpmāk "sertifikāts"), kuru iesniedz attiecībā uz ražošanas platformām, mobilām jūras piekrasta zonu urbšanas platformām, piekrasta zonu uzglabāšanas iekārtām, piekrasta zonu iekraušanas sistēmām un cauruļvadiem un attiecībā uz citām iekārtām, kuras var paredzēt Līgumslēdzēja puse.

4. Ar pārbaužu palīdzību Puses nodrošina, ka operatori veic darbības saskaņā ar šo pantu.

16. pants

Rīcības plānošana avārijas situācijās

1. Avārijas situācijās Līgumslēdzējas puses *mutatis mutandis* piemēro Protokola par sadarbību avārijas situācijās Vidusjūrā radītā naftas un citu kaitīgo vielu piesārņojuma apkarošanā noteikumus.

2. Katra Puse pieprasa, lai tās jurisdikcijā esošajiem operatoriem, kas atbild par iekārtām, būtu avārijas situāciju plāns nejauša piesārņojuma apkarošanai, kas saskaņots ar Līgumslēdzējas puses avārijas situāciju plānu, kurš izveidots saskaņā ar Protokolu par sadarbību avārijas situācijās Vidusjūrā radītā naftas un citu kaitīgo vielu piesārņojuma apkarošanā un apstiprināts atbilstīgi kompetento iestāžu izstrādātām procedūrām.

3. Katra Līgumslēdzēja puse koordinē avārijas situāciju plānu izstrādi un īstenošanu. Šādus plānus izstrādā saskaņā ar kompetentās starptautiskās organizācijas pieņemtajām pamatnostādēm. Tie jo īpaši atbilst šā protokola VII pielikuma noteikumiem.

17. pants

Paziņošana

Katra Puse nosaka, ka operatori, kas atbild par tās jurisdikcijā esošajām iekārtām, nekavējoties ziņo kompetentajai iestādei par:

- a) jebkuru gadījumu to iekārtā, kurš rada vai draud radīt piesārņojumu protokola zonā;
- b) jebkuru jūrā novēroto gadījumu, kurš rada vai draud radīt piesārņojumu protokola zonā.

18. pants

Savstarpēja palīdzība avārijas situācijās

Avārijas situācijās Puse, kam vajadzīgs atbalsts, lai novērstu, mazinātu vai apkarotu darbību rezultātā radušos piesārņojumu, var lūgt palīdzību pārējām Pusēm vai nu tieši, vai izmantojot Vidusjūras Reģionālo centru ārkārtas reaģēšanai uz jūras piesārņošanu (REMPEC), kas dara visu iespējamo, lai sniegtu lūgto atbalstu.

Šim nolūkam Puse, kas ir Puse arī Protokolā par sadarbību avārijas situācijās Vidusjūrā radītā naftas un citu kaitīgo vielu piesārņojuma apkarošanā, piemēro attiecīgos minētā protokola noteikumus.

19. pants

Pārraudzība

1. Operators novērtē vai uzdod kvalificētai iestādei vai ekspertam šajā jautājumā novērtēt savu darbību ietekmi uz vidi saistībā ar darbībās izmantoto tehnisko paņēmieni, raksturu, jomu, ilgumu un teritorijas īpatnībām un periodiski vai pēc kompetentās iestādes pieprasījuma par to ziņo, lai šī kompetentā iestāde to izvērtētu saskaņā ar kompetentās iestādes izstrādāto procedūru tās atļauju piešķiršanas sistēmā.

2. Kompetentā iestāde vajadzības gadījumā izveido valsts pārraudzības sistēmu, lai regulāri pārraudzītu iekārtas un darbību ietekmi uz vidi, nodrošinot, ka tiek izpildīti nosacījumi par atļaujas piešķiršanu.

20. pants

Iekārtu aizvākšana

1. Ņemot vērā kompetentās starptautiskās organizācijas pieņemtās pamatnostādnes un standartus, kompetentā iestāde pieprasa operatoram aizvākt jebkuru pamestu vai vairs neizmantotu iekārtu, lai nodrošinātu kuģošanas drošību. Šādu aizvākšanu veic arī, ņemot vērā citus likumīgus jūras izmantošanas veidus, jo īpaši zvejošanu, jūras vides aizsardzību un citu Līgumslēdzēju pušu tiesības un pienākumus. Pirms aizvākšanas operators pēc paša ierosmes veic visus vajadzīgos pasākumus, lai darbību veikšanas vietā novērstu sūces vai noplūdes.

2. Kompetentā iestāde saskaņā ar šā panta 1. punktu pieprasa operatoram aizvākt pamestos vai vairs neizmantotos cauruļvadus vai iztīrīt to iekšpusi un atstāt tos, vai iztīrīt to

iekšpusi un aprakt tos tā, lai tie neradītu piesārņojumu, neapdraudētu kuģošanu, netraucētu zveju, neradītu draudus jūras videi vai netraucētu jūras cita veida likumīgu izmantošanu vai citu Līgumslēdzēju pušu tiesības un pienākumus. Kompetentā iestāde nodrošina, ka jebkura apraktā cauruļvada dziļums, atrašanās vieta un izmēri tiek nodoti atbilstīgai atklātībai un ka šī informācija tiek norādīta kartēs un paziņota organizācijai un citām kompetentām starptautiskām organizācijām un Pusēm.

3. Šā panta noteikumi attiecas arī uz iekārtām, ko vairs neizmanto vai ir pametis jebkurš operators, kura atļauja var būt anulēta vai apturēta saskaņā ar 7. pantu.

4. Kompetentā iestāde var norādīt iespējamās grozījumus, kas jāveic attiecībā uz darbību līmeni un sākotnēji paredzētajiem pasākumiem jūras vides aizsardzībai.

5. Kompetentā iestāde var regulēt atļauto darbību cesiju vai nodošanu citām personām.

6. Ja operators nepilda šā panta noteikumus, kompetentā iestāde uz operatora rēķina uzņemas tādas darbības vai tādu darbību veikšanu, kas var būt vajadzīgas, lai novērstu operatora bezdarbības sekas.

21. pants

Īpaši aizsargājamas teritorijas

Lai aizsargātu teritorijas, kas noteiktas Protokolā par īpaši aizsargājamām teritorijām Vidusjūras reģionā, un jebkuru citu Puses noteiktu teritoriju un lai sekmētu tajā minēto mērķu sasniegšanu, Puses vai nu individuāli, vai daudzpusējā vai divpusējā sadarbībā veic īpašus pasākumus atbilstīgi starptautiskajiem tiesību aktiem, lai novērstu, mazinātu, apkarotu un kontrolētu piesārņojumu, ko rada šajās teritorijās veiktās darbības.

Papildus pasākumiem atļauju piešķiršanai, kas minēti Protokolā par īpaši aizsargājamām teritorijām Vidusjūras reģionā, šādi pasākumi *inter alia* var ietvert:

a) īpašus ierobežojumus vai nosacījumus, piešķirot atļaujas šādām teritorijām:

i) sagatavot un izvērtēt ietekmes uz vidi novērtējumus;

ii) šādās teritorijās izstrādāt īpašus noteikumus attiecībā uz iekārtu pārraudzību, aizvākšanu un jebkādas atbrīvošanās no atkritumiem aizliegšanu;

b) intensīvāku informācijas apmaiņu starp operatoriem, kompetentajām iestādēm, Pusēm un organizāciju par jautājumiem, kas var ietekmēt šīs teritorijas.

V IEDAĻA

SADARBĪBA

22. pants

Pētījumi un izpētes programmas

Saskaņā ar konvencijas 13. pantu Puses vajadzības gadījumā sadarbojas, veicinot pētījumus un uzsākot zinātniskās un tehnoloģiskās izpētes programmas ar mērķi izstrādāt jaunas metodes, lai:

- a) veiktu darbības tādā veidā, kas līdz minimumam samazina piesārņošanas risku;
- b) novērstu, mazinātu, apkarotu un kontrolētu piesārņojumu, jo īpaši avārijas situācijās.

23. pants

Starptautiskie noteikumi, standarti un ieteicamās prakses un procedūras

1. Puses tieši vai ar organizācijas vai citu kompetentu starptautisku organizāciju starpniecību sadarbojas, lai:

- a) noteiktu atbilstīgus zinātniskus kritērijus starptautisku noteikumu, standartu un ieteicamo praksi un procedūru formulēšanai un izstrādei, lai sasniegtu šā protokola mērķus;
- b) formulētu un izstrādātu šādus starptautiskus noteikumus, standartus un ieteicamās prakses un procedūras;
- c) formulētu un pieņemtu pamatnostādnes saskaņā ar starptautiskajām praksēm un procedūrām, lai nodrošinātu VI pielikuma noteikumu ievērošanu.

2. Puses pēc iespējas ātrāk cenšas saskaņot savus normatīvos aktus ar starptautiskajiem noteikumiem, standartiem un ieteicamajām praksēm un procedūrām, kas minētas šā panta 1. punktā.

3. Puses iespēju robežās cenšas apmainīties ar informāciju, kas attiecas uz to iekšzemes politiku, normatīvajiem aktiem un saskaņošanu, kas minēta šā panta 2. punktā.

24. pants

Zinātniskā un tehniskā palīdzība jaunattīstības valstīm

1. Puses tieši vai ar kompetentu reģionālo vai citu starptautisko organizāciju palīdzību sadarbojas, lai formulētu un iespēju robežās īstenotu palīdzības programmas jaunattīstības valstīm, jo īpaši zinātnes, juridiskajā, izglītības un tehnoloģiju jomā, lai novērstu, mazinātu, apkarotu un kontrolētu piesārņojumu sakarā ar darbībām protokola darbības zonā.

2. Tehniskā palīdzība jo īpaši ietver zinātniskā, juridiskā un tehniskā personāla apmācību, kā arī šo valstu veiktu atbilstīga aprīkojuma iegādi, izmantošanu un ražošanu ar izdevīgiem nosacījumiem, par kuriem vienojas attiecīgās Puses.

25. pants

Savstarpēja informēšana

Puses tieši vai ar organizācijas starpniecību informē viena otru par veiktajiem pasākumiem, sasniegtajiem rezultātiem un attiecīgā gadījumā par grūtībām, kas radušās, piemērojot šo protokolu. Par procedūrām šādas informācijas vākšanai un iesniegšanai vienojas Pušu sanāksmēs.

26. pants

Pārrobežu piesārņojums

1. Katra Puse veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka darbības tās jurisdikcijā tiek veiktas tā, lai neradītu piesārņojumu ārpus tās jurisdikcijas robežām.

2. Tā Puse, kuras jurisdikcijā ir paredzēts veikt vai tiek veiktas darbības, ņem vērā jebkādu negatīvu ietekmi uz vidi, neskatoties uz to, vai šāda ietekme varētu rasties tās jurisdikcijas robežās vai aiz šādām robežām.

3. Ja Puse uzzina par gadījumiem, kad jūras videi draud briesmas no piesārņojuma vai tā tiek piesārņota, vai ir tikusi piesārņota, tā nekavējoties informē pārējās Puses, kuras, pēc tās domām, varētu skart šis kaitējums, kā arī Vidusjūras Reģionālo centru ārkārtas reaģēšanai uz jūras piesārņošanu (REMPEC), un sniedz tiem savlaicīgu informāciju, kas ļautu vajadzības gadījumā veikt atbilstīgus pasākumus. REMPEC nekavējoties izplata informāciju visām iesaistītajām Pusēm.

4. Puses atbilstīgi to tiesību sistēmām un vajadzības gadījumā, pamatojoties uz nolīgumu, cenšas nodrošināt vienlīdzīgu piekļuvi un izturēšanos administratīvajā tiesvedībā personām citās valstīs, kuras var skart piesārņojums vai citas negatīvas sekas no iecerētajām vai notiekošajām operācijām.

5. Ja piesārņojuma izcelsme ir tādas valsts teritorijā, kas nav šā protokola Līgumslēdzēja puse, ikviena skartā Līgumslēdzēja puse cenšas sadarboties ar minēto valsti, lai padarītu iespējamu protokola piemērošanu.

27. pants

Atbildība un kompensācija

1. Saskaņā ar konvencijas 16. pantu Puses apņemas pēc iespējas drīzāk sadarboties, formulējot un pieņemot attiecīgus noteikumus un procedūras, lai varētu noteikt atbildību un kompensāciju par kaitējumu, kas radies no šajā protokolā norādītajām darbībām.

2. Līdz tiks izstrādātas šādas procedūras, katra Puse:

- a) veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka atbildību par darbību izraisīto kaitējumu uzņemas operatori un ka tie maksā tūlītēju un atbilstīgu kompensāciju;

b) veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka operatori ir un tiek saglabāts apdrošināšanas segums vai cits tāda veida finansiāls nodrošinājums ar tādiem nosacījumiem, kā norāda Līgumslēdzēja puse, lai nodrošinātu kompensāciju par kaitējumiem, ko izraisījušas darbības, uz kurām attiecas šis protokols.

VI IEDAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

28. pants

Kompetento iestāžu norīkošana

Katra Līgumslēdzēja puse norīko vienu vai vairākas kompetentās iestādes, kas:

- a) piešķir, atjauno un reģistrē atļaujas, kas paredzētas šā protokola II iedaļā;
- b) izsniedz un reģistrē īpašās un vispārējās atļaujas, kas minētas šā protokola 9. pantā;
- c) izsniedz atļaujas, kas minētas šā protokola V pielikumā;
- d) apstiprina attīrīšanas sistēmu un apliecina notekūdeņu attīrīšanas iekārtas, kas minētas šā protokola 11. panta 1. punktā;
- e) izsniedz iepriekšēju apstiprinājumu ārkārtas atbrīvošanās no atkritumiem gadījumiem, kas minēti šā protokola 14. panta 1. punkta b) apakšpunktā;
- f) veic pienākumus attiecībā uz drošības pasākumiem, kas minēti šā protokola 15. panta 3. un 4. punktā;
- g) veic funkcijas saistībā ar rīcības plānošanu avārijas situācijās, kura aprakstīta šā protokola 16. pantā un VII pielikumā;
- h) izstrādā pārraudzības procedūras, kā noteikts šā protokola 19. pantā;
- i) uzrauga iekārtu aizvākšanas operācijas, kā noteikts šā protokola 20. pantā.

29. pants

Pārejas pasākumi

Katra Puse izstrādā procedūras un noteikumus par atļautām vai neatļautām darbībām, kas uzsāktas pirms šā protokola stāšanās spēkā, lai pēc iespējas nodrošinātu to atbilstību šā protokola noteikumiem.

30. pants

Sanāksmes

1. Pušu kārtējās sanāksmes notiek kopā ar konvencijas Līgumslēdzēju pušu kārtējām sanāksmēm, kas tiek organizētas saskaņā ar konvencijas 18. pantu. Saskaņā ar konvencijas 18. pantu Puses var organizēt arī ārkārtas sanāksmes.

2. Šā protokola Pušu sanāksmju funkcijas *inter alia* ir šādas:

- a) pastāvīgi uzraudzīt šā protokola īstenošanu un izvērt pieņemto pasākumu efektivitāti un jebkuru citu pasākumu, jo īpaši pielikumu un papildinājumu veidā, lietderību;
- b) pārskatīt un grozīt jebkuru šā protokola pielikumu vai papildinājumu;
- c) izskatīt informāciju par saskaņā ar šā protokola II iedaļu piešķirtajām vai atjaunotajām atļaujām;
- d) izskatīt informāciju par saskaņā ar šā protokola III iedaļu izdotajām atļaujām un dotajiem apstiprinājumiem;
- e) pieņemt šā protokola 9. panta 2. punktā un 23. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētās pamatnostādnes;
- f) izskatīt ierakstus ārkārtas rīcības plānos un ieviešanas pasākumus avārijas situācijās, kuri pieņemti saskaņā ar šā protokola 16. pantu;
- g) noteikt kritērijus un formulēt starptautiskos noteikumus, standartus un ieteicamo praksi un procedūras saskaņā ar šā protokola 23. panta 1. punktu jebkurā formā, par kuru Puses var vienoties;
- h) atvieglot V iedaļā minēto politiku īstenošanu un mērķu sasniegšanu, jo īpaši valstu un Eiropas Kopienas tiesību aktu saskaņošanu saskaņā ar šā protokola 23. panta 2. punktu;
- i) izskatīt sasniegto šā protokola 27. panta īstenošanā;
- j) pildīt citas funkcijas, kas var būt vajadzīgas, lai piemērotu šo protokolu.

31. pants

Attiecības ar konvenciju

1. Attiecībā uz šo protokolu piemēro konvencijas noteikumus, kuri attiecas uz jebkuru protokolu.
2. Attiecībā uz šo protokolu piemēro reglamentu un finanšu noteikumus, kas pieņemti, ievērojot konvencijas 24. pantu, ja vien šā protokola dalībvalstis nevienojas citādi.

32. pants

Noslēguma klauzula

1. Šo protokolu atklāj parakstīšanai no 1994. gada 14. oktobra līdz 1995. gada 14. oktobrim Madridē jebkurai konvencijas parakstītājvalstij, kas bija uzaicināta piedalīties 1994. gada 13. un 14. oktobrī Madridē notikušajā Vidusjūras reģiona piekrastes valstu pilnvaroto konferencē par Protokolu Vidusjūras aizsardzībai pret piesārņojumu, ko izraisa jūras gultnes un tās dziļu izpēti un izmantošana. Saskaņā ar konvencijas 30. pantu protokols līdz tam pašam laikam ir atklāts parakstīšanai Eiropas Kopienai un jebkuram līdzīgam reģionālam ekonomiskajam grupējumam, kurā vismaz viens loceklis ir protokola zonas piekrastes valsts un kuram ir kompetence jomās, uz ko attiecas šis protokols.

2. Šo protokolu ratificē, pieņem vai apstiprina. Ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas instrumentus iesniedz Spānijas valdībai, kas uzņemsies depozitāra funkcijas.

3. No 1995. gada 15. oktobra šim protokolam var pievienoties 1. punktā minētās valstis, Eiropas Kopiena un jebkurš grupējums, kas minēts tajā punktā.

4. Šis protokols stājas spēkā trīsdesmitajā dienā pēc datuma, kad iesniegti vismaz seši instrumenti par protokola ratifikāciju, pieņemšanu vai apstiprināšanu, vai pievienošanas protokolam no šā panta 1. punktā minētajām Pusēm.

TO APLIECINOT, attiecīgi pilnvarotie ir parakstījuši šo protokolu.

I PIELIKUMS

Kaitīgas vai indīgas vielas un materiāli, atbrīvošanās no kuriem protokola zonā ir aizliegta

A. Lai piemērotu protokola 9. panta 4. punktu, ir uzskaitītas turpmāk norādītās vielas, materiāli un to savienojumi. Tos izvēlējās, ņemot vērā galvenokārt to toksiskumu, noturību un bioakumulāciju:

- 1) dzīvsudrabs un dzīvsudraba savienojumi;
- 2) kadmijs un kadmija savienojumi;
- 3) alvorganiskie savienojumi un vielas, kas var veidot šādus savienojumus jūras vidē ⁽¹⁾;
- 4) fosfororganiskie savienojumi un vielas, kas var veidot šādus savienojumus jūras vidē ⁽¹⁾;
- 5) halogēnorganiskie savienojumi un vielas, kas var veidot šādus savienojumus jūras vidē ⁽¹⁾;
- 6) jēlnafts, degviela, naftas nogulsnes, izlietotas smēreļļas un rafinēti produkti;
- 7) noturīgi sintētiski materiāli, kas var peldēt, nogrimt vai palikt suspensiju veidā un kas var traucēt jūras likumīgu izmantošanu;
- 8) vielas ar pierādītām kancerogēnām, teratogēnām vai mutagēnām īpašībām jūras vidē vai tās ietekmē;
- 9) radioaktīvas vielas, tostarp to atkritumi, ja atbrīvošanās no tām neatbilst principiem par aizsardzību no radiācijas, kā noteikušas kompetentās starptautiskās organizācijas, ņemot vērā nepieciešamību aizsargāt jūras vidi.

B. Šis pielikums neattiecas uz atbrīvošanos no tādiem atkritumiem, kas satur vielas, kuras minētas A iedaļā un kuru apjoms ir mazāks par Pušu kopīgi noteiktajiem ierobežojumiem, un attiecībā uz naftu – mazāks par šā protokola 10. pantā noteiktajiem ierobežojumiem.

⁽¹⁾ Izņemot tādas, kas ir bioloģiski nekaitīgas vai kas ātri pārveidojas par bioloģiski nekaitīgām vielām.

*II PIELIKUMS***Kaitīgas vai indīgas vielas un materiāli, no kuriem atbrīvojoties protokola zonā ir nepieciešama īpaša atļauja**

A. Lai piemērotu protokola 9. panta 5. punktu, ir izvēlētas turpmāk norādītās vielas, materiāli un to savienojumi.

1. Arsēns
2. Svins
3. Varš
4. Cinks
5. Berilijs
6. Niķelis
7. Vanādijs
8. Hroms
9. Biocīdi un to atvasinājumi, kas nav iekļauti I pielikumā
10. Selēns
11. Antimons
12. Molibdēns
13. Titāns
14. Alva
15. Bārijs (izņemot bārija sulfātu)
16. Bors
17. Urāns
18. Kobalts
19. Tallijs
20. Telūrs
21. Sudrabs
22. Cianīdi

B. Atbrīvošanās no A iedaļā minētajām vielām kontrole un stingra ierobežošana jāīsteno saskaņā ar III pielikumu.

III PIELIKUMS

FAKTORI, KAS JĀIEVĒRO, IZSNIEDZOT ATĻAUJAS

Lai izsniegtu atļauju, kas nepieciešama saskaņā ar 9. panta 7. punktu, attiecīgā gadījumā jo īpaši ņems vērā turpmāk norādītos faktorus.

A. Atkritumu īpašības un sastāvs:

- 1) atkritumu avota veids un lielums (piemēram, ražošanas process);
- 2) atkritumu veids (izcelsme, aptuvenais sastāvs);
- 3) atkritumu forma (cieti, šķidri, nogulsnes, virca, gāzveida);
- 4) kopējais apjoms (daudzumi, no kuriem atbrīvojas, piemēram, gadā);
- 5) atbrīvošanās veids (nepārtraukta, neregulāra, atkarībā no sezonas utt.);
- 6) galveno sastāvdaļu, vielu, kas uzskaitītas I un II pielikumā, kā arī citu attiecīgo vielu koncentrācija;
- 7) atkritumu fizikālās, ķīmiskās un bioķīmiskās īpašības.

B. Atkritumu sastāvdaļu raksturojums to kaitīguma ziņā:

- 1) noturība (fizikālā, ķīmiskā, bioloģiskā) jūras vidē;
- 2) toksiskums un cita kaitīga ietekme;
- 3) uzkrāšanās bioloģiskajos materiālos vai nogulsnēs;
- 4) bioķīmiska transformācija, radot kaitīgus savienojumus;
- 5) nelabvēlīga ietekme uz skābekļa saturu un līdzsvaru;
- 6) uzņēmība pret fizikālām, ķīmiskām un bioķīmiskām pārmaiņām un mijiedarbība ūdens vidē ar citām jūras ūdens sastāvdaļām, kas var radīt kaitīgu bioloģisku vai cita veida ietekmi jebkuram no izmantošanas veidiem, kas uzskaitīti turpmāk E iedaļā.

C. Vietas, kur notiek atbrīvošanās no atkritumiem, un attiecīgās jūras vides raksturojums:

- 1) teritorijas hidrogrāfiskais, meteoroloģiskais, ģeoloģiskais un topogrāfiskais raksturojums;
- 2) vietas, kur notiek atbrīvošanās no atkritumiem, novietojums un veids (ieteka, kanāls, izteka utt.) un tās saistība ar citām teritorijām (piemēram, atpūtas zonām, zivju nārstošanas, zivjaudzētavu un zvejas zonām, vēžveidīgo audzētavām) un citām vietām, kur notiek atbrīvošanās no atkritumiem;
- 3) sākotnējā atšķaidījuma pakāpe, kas panākta vietā, kur notiek atbrīvošanās no atkritumiem jūras vidē;
- 4) dispersijas raksturojums, piemēram, straumju, plūdmaiņu un vēja ietekme uz horizontālu pārvietošanos un vertikālu sajaukšanos;
- 5) ūdens raksturojums saistībā ar fizikālajiem, ķīmiskajiem, bioloģiskajiem un ekoloģiskajiem apstākļiem teritorijā, kur atbrīvojas no atkritumiem;
- 6) jūras vides spēja uzņemt atkritumus, no kuriem atbrīvojas, bez nevēlamām blakusparādībām.

D. Atkritumu apstrādes tehnoloģiju pieejamība

Rūpnieciskajos notekūdeņos, kā arī sadzīves notekūdeņos esošo atkritumu apjoma samazināšanas un atbrīvošanās metodes būtu jāizvēlas, ņemot vērā:

- a) alternatīvu attīrīšanas procesu;
- b) atkārtotas izmantošanas vai likvidēšanas metodes;
- c) atbrīvošanās no atkritumiem uz sauszemes alternatīvu;
- d) atbilstīgu mazatkritumu tehnoloģiju pieejamību un iespējamību.

E. Jūras ekosistēmas iespējamā pasliktināšanās un jūras ūdens izmantojums

1. Ietekme uz cilvēku dzīvi, piesārņojumam ietekmējot:

- a) ēdamus jūras organismus;
- b) peldvietu ūdeņus;
- c) estētiku.

2. Ietekme uz jūras ekosistēmām, jo īpaši dzīvajiem resursiem, apdraudētajām sugām un kritiskā situācijā esošiem biotopiem.

3. Ietekme uz citiem likumīgiem, starptautiskajiem tiesību aktiem atbilstīgiem jūras izmantošanas veidiem.

IV PIELIKUMS

IETEKMES UZ VIDI NOVĒRTĒJUMS

1. Katra Puse pieprasa, lai ietekmes uz vidi novērtējumā ir ietverta vismaz šāda informācija:
 - a) tā apgabala, kurā jāveic darbības, ģeogrāfisko robežu un attiecīgā gadījumā arī drošības zonu apraksts;
 - b) apgabala vides sākotnējā stāvokļa apraksts;
 - c) norāde par piedāvāto darbību raksturu, mērķiem, apjomu un ilgumu;
 - d) izmantojamo metožu, iekārtu un citu līdzekļu apraksts, iespējamās alternatīvas šīm metodēm un līdzekļiem;
 - e) piedāvāto darbību paredzamās tiešās vai netiešās, īstermiņa un ilgtermiņa ietekmes uz vidi, tostarp faunu, floru un ekoloģisko līdzsvaru, apraksts;
 - f) paziņojums, kurā izklāstīti ierosinātie pasākumi, lai līdz minimumam samazinātu ierosināto darbību rezultātā radītā kaitējuma risku videi, tostarp iespējamās šādu pasākumu alternatīvas;
 - g) norāde par pasākumiem, kas jāveic, lai aizsargātu vidi no piesārņojuma un citas nelabvēlīgas iedarbības piedāvāto darbību laikā un pēc tām;
 - h) atsauce uz metodoloģiju, kas izmantota, sagatavojot ietekmes uz vidi novērtējumu;
 - i) norāde uz to, vai piedāvāto darbību rezultātā varētu tikt skarta kādas citas valsts vide.
 2. Katra Puse izplata standartus, ņemot vērā starptautiskos noteikumus, standartus un ieteicamo praksi un procedūras, kas pieņemtas saskaņā ar protokola 23. pantu, vadoties pēc kurām jāizvērtē ietekmes uz vidi novērtējumi.
-

V PIELIKUMS

NAFTA UN NAFTAS MAISĪJUMI, URBŠANAS ŠĶIDRUMI UN BLAKUSPRODUKTI

Saskaņā ar 10. pantu Puses paredz šādus noteikumus:

A. Nafta un naftas maisījumi

1. Augsta naftas satura noplūdes, apstrādājot kanalizācijas ūdeņus un kanalizācijas ūdeņus no platformas, savāc, novirza un pēc tam attīra kā daļu no produkta, bet atlikumu pirms atbrīvošanās attīra līdz pieņemamam līmenim saskaņā ar naftas atradņu paraugpraksi.
2. Atdalīšanas procesos radušos naftas atkritumus un nogulsnes transportē uz krastu.
3. Veic visus vajadzīgos piesardzības pasākumus, lai samazinātu naftas zudumus jūrā, kas radušies naftas savākšanas rezultātā vai uzliesmojuma rezultātā, pārbaudot urbumus.
4. Veic visus vajadzīgos piesardzības pasākumus, lai nodrošinātu, ka gāze, kas radusies no darbībām saistībā ar naftas ieguvī, tiktu sadedzināta vai atbilstīgi izmantota.

B. Urbšanas šķidrumi un urbšanas blakusprodukti

1. Urbšanas šķidrumiem un urbšanas blakusproduktiem uz ūdens bāzes piemēro šādas prasības:
 - a) uz šādu urbšanas šķidrumu izmantošanu un atbrīvošanu no tiem attiecas ķīmikāliju izmantošanas plāns un šā protokola 9. panta noteikumi;
 - b) atbrīvošanās no urbšanas blakusproduktiem notiek vai nu uz sauszemes, vai jūrā atbilstīgā vietā vai teritorijā, ko norādījusi kompetentā iestāde.
2. Urbšanas šķidrumiem un urbšanas blakusproduktiem uz naftas produktu bāzes piemēro šādas prasības:
 - a) šādus šķidrumus izmanto tikai tad, ja tiem ir pietiekami zems toksiskums, un tikai pēc tam, kad kompetentā iestāde pēc šī zemā toksiskuma pārbaudes operatoram ir izsniegusi atļauju;
 - b) atbrīvoties no šādiem urbšanas šķidrumiem jūrā ir aizliegts;
 - c) atbrīvošanās no urbšanas blakusproduktiem jūrā ir atļauta tikai ar nosacījumu, ka ir uzstādīts un pienācīgi darbojas efektīvs cietu vielu pārbaudes aprīkojums, ka atbrīvošanās vieta atrodas dziļi zem ūdens virsmas un ka naftas saturs ir mazāks par 100 gramiem uz vienu kilogramu sausu blakusproduktu;
 - d) atbrīvoties no šādiem urbšanas blakusproduktiem īpaši aizsargājamās teritorijās ir aizliegts;
 - e) ja urbšana notiek ražošanas un attīstības nolūkā, ir jāizpilda paraugu ņemšanas no jūras gultnes un analīžu veikšanas attiecībā uz piesārņojuma zonu programma.
3. Urbšanas šķidrumi uz dīzeļļas bāzes

Izmantot urbšanas šķidrumus uz dīzeļļas bāzes ir aizliegts. Izņēmuma gadījumos dīzeļļai var pievienot urbšanas šķidrumiem Pušu noteiktajos apstākļos.

VI PIELIKUMS

DROŠĪBAS PASĀKUMI

Saskaņā ar 15. pantu Puses paredz šādus noteikumus:

- a) ka iekārtai ir jābūt drošai un paredzētai tam nolūkam, kādā to izmanto, jo īpaši, tai ir jābūt projektētai un būvētai tā, lai kopā ar maksimālo slodzi izturētu jebkurus dabas apstākļus, tostarp maksimāla vēja un viļņu apstākļus, kādi konstatēti vēsturiskajos laikapstākļu novērojumos, zemestrīces iespējas, jūras gultnes apstākļus un stabilitāti, kā arī ūdens dziļumu;
- b) ka visiem darbību posmiem, tostarp iegūto resursu uzglabāšanai un transportēšanai, ir jābūt pienācīgi sagatavotiem, ka visām darbībām ir jābūt kontrolējamām drošības apsvērumu dēļ, tās ir jāveic visdrošākajā iespējamajā veidā un ka operatoram attiecībā uz visām darbībām ir jāpiemēro uzraudzības sistēma;
- c) ka jāizmanto un regulāri jāpārbauda vismodernākās drošības sistēmas, lai mazinātu noplūdes, izvirdumu, nejaušas atbrīvošanās, ugunsgrēku, sprādzieni, pārrāvumu riskus vai jebkurus citus draudus cilvēku drošībai vai videi, ka ir jābūt klāt apmācītai specializētai apkalpei, lai darbinātu un uzturētu šīs sistēmas, un ka šai apkalpei ir jānodrošina periodiska apmācība. Ja ir atļauts izmantot iekārtas, kas netiek pastāvīgi apkalpotas, nodrošina, lai pastāvīgi būtu pieejama specializēta apkalpe;
- d) ka iekārtai un vajadzības gadījumā noteiktajai drošības zonai ir jābūt marķētai saskaņā ar starptautiskajiem ieteikumiem, nodrošinot piemērotu brīdinājumu par tās esību un pietiekami sīku informāciju tās identificēšanai;
- e) ka atbilstīgi starptautiskajai jūras praksei iekārtas jānorāda kartēs un par tām jāpaziņo ieinteresētajām personām;
- f) ka, lai nodrošinātu iepriekšminēto noteikumu ievērošanu, personai un/vai personām, kas ir atbildīgas par iekārtu un/vai darbībām, tostarp personai, kas ir atbildīga par izvirdumu novēršanu, ir jābūt tādai kvalifikācijai, kādu pieprasa kompetentā iestāde, un ka pastāvīgi pieejamam ir jābūt pietiekami liels skaits kvalificēta personāla. Šāda kvalifikācija jo īpaši ietver regulāras mācības par drošības un vides jautājumiem.

VII PIELIKUMS

PLĀNS AVĀRIJAS SITUĀCIJĀM

A. Operatora plāns avārijas situācijām

1. Operatoriem ir jānodrošina:

- a) ka iekārtā ir pieejama visatbilstīgākā trauksmes sistēma un sakaru sistēma un ka tās ir labā darba kārtībā;
- b) ka avārijas situācijas gadījumā trauksmes sistēma tiek nekavējoties iedarbināta un ka par avārijas situāciju tiek nekavējoties ziņots kompetentajai iestādei;
- c) ka, saskaņojot ar kompetento iestādi, nekavējoties var tikt organizēta un uzraudzīta trauksmes izziņošana, atbilstīga palīdzība un palīdzības koordinēšana;
- d) ka nekavējoties iekārtas apkalpei un kompetentajai iestādei tiek sniegta informācija par avārijas situācijas raksturu un apjomu;
- e) ka kompetentā iestāde tiek pastāvīgi informēta par panākumiem avārijas situācijas novēršanā;
- f) ka visu laiku ir pieejami pietiekami un vispiemērotākie materiāli un aprīkojums, tostarp atbalsta laivas un lidaparāti, lai īstenotu ārkārtas pasākumu plānu;
- g) ka VI pielikuma c) punktā minētā specializētā apkalpe pārzina vispiemērotākās metodes un tehniskos paņēmienus, lai cīnītos pret noplūdēm, izvirdumiem, nejaušu atbrīvošanos, ugunsgrēkiem, sprādzieniem, pārrāvumiem un jebkuriem citiem draudiem cilvēku dzīvībai vai videi;
- h) ka specializētā apkalpe, kas ir atbildīga par ilgtermiņa negatīvas ietekmes uz vidi samazināšanu un novēršanu, pārzina vispiemērotākās metodes un tehniskos paņēmienus;
- i) ka apkalpe pilnīgi pārzina operatora plānu avārijas situācijām, ka tiek organizētas regulāras mācības, lai apkalpei būtu pilnīgas zināšanas par to, kā rīkoties ar aprīkojumu, un lai, īstenojot plānu, katrs precīzi zinātu savu uzdevumu.

2. Operators uz likumīgiem pamatiem sadarbojas ar citiem operatoriem vai organizācijām, kas spēj sniegt vajadzīgo palīdzību, lai nodrošinātu, ka gadījumos, kad ārkārtas situācijas apjoms vai raksturs rada risku, kura novēršanai ir vai varētu būt vajadzīga palīdzība, šāda palīdzība var tikt sniegta.

B. Koordinēšana un vadība valsts līmenī

Līgumslēdzējas puses kompetentā iestāde avārijas situācijās nodrošina:

- a) valsts ārkārtas situāciju plāna un/vai procedūru un operatora plāna avārijas situācijām koordinēšanu un rīcību veikšanas kontroli, jo īpaši gadījumos, kad avārijas situācijām ir būtiska negatīva ietekme;
- b) norādījumu sniegšanu operatoram par jebkādam darbībām, ko tā var noteikt, lai novērstu, mazinātu vai apkarotu piesārņojumu vai sagatavotos turpmākai rīcībai šajā nolūkā, tostarp urbjtorņa pasūtīšanu, vai lai atturētu operatoru no jebkādas konkrētas darbības;
- c) rīcību koordinēšanu piesārņojuma novēršanai, mazināšanai un apkarošanai vai sagatavošanās turpmākai rīcībai šajā nolūkā valsts jurisdikcijā ar šādām darbībām, ko veic citu valstu jurisdikcijā vai starptautiskas organizācijas;
- d) visas vajadzīgās informācijas par notiekošajām darbībām vākšanu un ērtu pieejamību;
- e) to personu un struktūru atjauninātu sarakstu, kas jābrīdina un jāinformē par avārijas situāciju, tās attīstību un veiktajiem pasākumiem;

- f) visas vajadzīgās informācijas par avārijas situācijas apjomu un pasākumiem tās apkarošanai vākšanu un šīs informācijas izplatīšanu ieinteresētajām Pusēm;
 - g) iepriekš A daļā minētās palīdzības koordinēšanu un pārraudzību sadarbībā ar operatoru;
 - h) konkrētu darbību organizēšanu un vajadzības gadījumā koordinēšanu, tostarp tehnisko ekspertu un apmācīta personāla ar vajadzīgo aprīkojumu un materiāliem iesaistīšanu;
 - i) tūlītēju paziņošanu pārējo Pušu, kuras varētu ietekmēt avārijas situācija, kompetentajām iestādēm, lai dotu tām iespēju vajadzības gadījumā veikt atbilstīgus pasākumus;
 - j) tehniskā atbalsta sniegšanu pārējām Pusēm, ja tas ir nepieciešams;
 - k) tūlītēju paziņošanu kompetentajām starptautiskajām organizācijām, lai izvairītos no kuģniecības un citu interešu pakļaušanas briesmām.
-

*Papildinājums***NAFTAS PRODUKTU SARAKSTS ⁽¹⁾****Asfalta šķīdumi**

Jaukšanas komponenti

Jumtu gudrons

Tiešās pārtvaices atlikums

Eļļas

Dzidrinātas eļļas

Jēlnafta

Maisījumi, kas satur jēlnaftu

Dīzeļeļļa

Degvieleļļa Nr. 4

Degvieleļļa Nr. 5

Degvieleļļa Nr. 6

Atlikusī degvieleļļa

Ceļu bitums

Transformatora eļļa

Aromātiskā eļļa (izņemot augu eļļu)

Smēreļļas un maisījumu komponenti

Minerāleļļa

Motoreļļa

Eļļa piesūcināšanai

Vārpstiņu eļļa

Turbīnu eļļa

Destilāti

Tiešās pārtvaices

Destilēti pārstrādes komponenti

Gāzeļļa

Krekinga gāzeļļa

⁽¹⁾ Naftas produktu saraksts noteikti nebūtu uzskatāms par pilnīgu.

Reaktīvo dzinēju degviela

JP1 (petroleja)

JP3

JP4

JP5 (petroleja, smagā)

Turboreaktīvo dzinēju degviela

Petroleja

Vaitspirts (lakbenzīns)

Ligroīns

Šķīdinātājs

Nafta

Destilāta eļļa

Benzīna jaukšanas komponenti

Alkilāti degvielai

Reforminga produkti

Polimēri degvielai

Benzīni

Gāzes benzīns (dabiskais)

Automobiļu

Aviācijas

Tiešās pārtvaices

Degvielleļļa Nr. 1 (petroleja)

Degvielleļļa Nr. 1-D

Degvielleļļa Nr. 2

Degvielleļļa Nr. 2-D

REGULAS

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 6/2013

(2013. gada 8. janvāris)

par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 216/2008 par kopīgiem noteikumiem civilās aviācijas jomā un par Eiropas Aviācijas drošības aģentūras izveidi, un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 91/670/EEK, Regulu (EK) Nr. 1592/2002 un Direktīvu 2004/36/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

1. pants

Regulas (EK) Nr. 216/2008 grozījums

Regulas (EK) Nr. 216/2008 6. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 20. februāra Regulu (EK) Nr. 216/2008 par kopīgiem noteikumiem civilās aviācijas jomā un Eiropas Aviācijas drošības aģentūras izveidi, un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 91/670/EEK, Regulu (EK) Nr. 1592/2002 un Direktīvu 2004/36/EK⁽¹⁾, un jo īpaši tās 6. panta 2. punktu,

“1. Ražojumi, daļas un ierīces atbilst vides aizsardzības prasībām, kas paredzētas Čikāgas konvencijas 16. pielikuma I sējuma 10. grozījumā un II sējuma 7. grozījumā, ko piemēro no 2011. gada 17. novembra, izņemot attiecībā uz 16. pielikuma papildinājumiem.”

tā kā:

2. pants

Pārejas pasākumi

- (1) Regulas (EK) Nr. 216/2008, kas grozīta ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 690/2009⁽²⁾, 6. panta 1. punktā ir noteikts, ka ražojumiem, daļām un ierīcēm ir jāatbilst vides aizsardzības prasībām, kas paredzētas Starptautiskās civilās aviācijas konvencijas (turpmāk “Čikāgas konvencija”) 16. pielikumā, ko piemēro no 2008. gada 20. novembra attiecībā uz I un II sējumu, izņemot tā papildinājumus.
- (2) Čikāgas konvencijas 16. pielikums pēc Regulas (EK) Nr. 690/2009 pieņemšanas ir grozīts, tāpēc Regula (EK) Nr. 216/2008 būtu attiecīgi jāgroza.
- (3) Grozījumi Čikāgas konvencijas 16. pielikuma vides aizsardzības prasībās ievieša ražošanas izbeigšanas prasības NO_x dēļ un ļauj līgumslēdzējam pusēm noteikt pagaidu pasākumus to piemērošanai.
- (4) Šajā regulā paredzētie pasākumi balstās uz atzinumu, ko izdevusi Eiropas Aviācijas drošības aģentūra saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 216/2008 17. panta 2. punkta b) apakšpunktu un 19. panta 1. punktu.
- (5) Šajā regulā paredzētie pasākumi atbilst atzinumam, ko sniegusi komiteja, kas izveidota ar Regulas (EK) Nr. 216/2008 65. panta 1. punktu,

1. Līdz 2016. gada 31. decembrim dalībvalstis var piešķirt atbrīvojumus no prasības izbeigt ražošanu emisiju dēļ, kas noteikta Čikāgas konvencijas 16. pielikuma II sējuma III daļas 2. nodaļas 2.3.2. punkta d) apakšpunktā, ar šādiem nosacījumiem:

- a) šādus atbrīvojumus piešķir, apspriežoties ar aģentūru;
- b) atbrīvojumus var piešķirt tikai tad, ja ekonomiskā ietekme uz organizāciju, kas atbild par atbrīvojuma skarto dzinēju izgatavošanu, pārsniedz vides aizsardzības intereses;
- c) attiecībā uz jauniem dzinējiem, ko uzstāda jaunos gaisa kuģos, atbrīvojumus nepiešķir vairāk kā 75 viena dzinēja tipa dzinējiem;
- d) apsverot atbrīvojuma pieprasījumu, dalībvalsts ņem vērā:
 - i) organizācijas, kura atbild par atbrīvojuma skarto dzinēju izgatavošanu, iesniegto pamatojumu, cita starpā ieskaitot apsvērumus par tehniskiem jautājumiem, nelabvēlīgu ekonomisko ietekmi, ietekmi uz vidi, neparedzētu apstākļu ietekmi un vienlīdzības jautājumus;
 - ii) atbrīvojuma skarto dzinēju paredzēto lietojumu, proti, vai tie ir rezerves dzinēji vai jauni dzinēji, kurus paredzēts uzstādīt jaunos lidaparātos;

⁽¹⁾ OV L 79, 19.3.2008., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 199, 31.7.2009., 6. lpp.

- iii) atbrīvojuma skarto dzinēju skaitu;
- iv) attiecīgajam dzinēja tipam piešķirto atbrīvojumu skaitu;
- e) piešķirot atbrīvojumu, dalībvalsts nosaka vismaz:
 - i) dzinēja tipa sertifikāta numuru;
 - ii) maksimālo dzinēju skaitu, ko aptver atbrīvojums;
 - iii) atbrīvojuma skarto dzinēju paredzēto izmantojumu un ražošanas termiņu.

2. Organizācijas, kas atbild par saskaņā ar šo pantu piešķirtā atbrīvojuma skarto dzinēju izgatavošanu:

- a) nodrošina, ka attiecīgo dzinēju datu plāksnītēs ir atzīmēts attiecīgi "EXEMPT NEW" vai "EXEMPT SPARE";
- b) uztur kvalitātes kontroles procesu, lai saglabātu atbrīvojuma skarto dzinēju ražošanas uzraudzību un vadību;

c) regulāri sniedz tai dalībvalstij, kura piešķirusi atbrīvojumu, un organizācijai, kura atbild par projektu, sāki izklāstītu informāciju par saražotajiem atbrīvojuma skartajiem dzinējiem, ieskaitot modeli, sērijas numuru, dzinēja izmantojumu un to gaisa kuģu tipu, kuros tiek uzstādīti jauni dzinēji;

d) dalībvalstis, kas piešķirušas atbrīvojumu, bez liekas kavēšanās nodod aģentūrai visus datus, kas minēti 1. punkta d) apakšpunktā un 2. punkta c) apakšpunktā. Aģentūra izveido un ved reģistru, kas satur šādus datus, un dara to publiski pieejamu.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2013. gada 8. janvārī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs

José Manuel BARROSO

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 7/2013**(2013. gada 8. janvāris)**

par grozījumiem Regulā (ES) Nr. 748/2012, ar ko paredz īstenošanas noteikumus par sertifikāciju attiecībā uz gaisa kuģu un ar tiem saistīto ražojumu, daļu un ierīču lidojumderīgumu un atbilstību vides aizsardzības prasībām, kā arī projektēšanas un ražošanas organizāciju sertifikāciju

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 20. februāra Regulu (EK) Nr. 216/2008 par kopīgiem noteikumiem civilās aviācijas jomā un par Eiropas Aviācijas drošības aģentūras izveidi, un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 91/670/EEK, Regulu (EK) Nr. 1592/2002 un Direktīvu 2004/36/EK ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 6. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) Regulas (EK) Nr. 216/2008 6. panta 1. punktā ir noteikts, ka ražojumiem, daļām un ierīcēm ir jāatbilst vides aizsardzības prasībām, kas paredzētas 16. pielikumā Starptautiskajai civilās aviācijas konvencijai (turpmāk "Čikāgas konvencija"), kā traktēts 2008. gada 20. novembra izdevumā attiecībā uz I un II sējumu, izņemot pielikuma papildinājumus.
- (2) Pēc Regulas (EK) Nr. 216/2008 pieņemšanas Čikāgas konvencija un tās pielikumi ir grozīti.
- (3) Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza Komisijas Regula (ES) Nr. 748/2012 ⁽²⁾.
- (4) Šajā regulā paredzētie pasākumi balstās uz atzinumu, ko izdevusi aģentūra saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 216/2008 17. panta 2. punkta b) apakšpunktu un 19. panta 1. punktu.
- (5) Šajā regulā paredzētie pasākumi atbilst atzinumam, ko sniegusi komiteja, kas izveidota ar Regulas (EK) Nr. 216/2008 65. pantu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (ES) Nr. 748/2012 I pielikumu (21. daļu) groza šādi:

- 1) A iedaļas A apakšiedaļas 21.A.4. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

⁽¹⁾ OV L 79, 19.3.2008., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 224, 21.8.2012., 1. lpp.

"a) apmierinošu projektēšanas un ražošanas koordinēšanu, kas noteikta attiecīgi 21.A.122., 21.A.130. punkta b) apakšpunkta 3. un 4. punktā, 21.A.133. punktā un 21.A.165. punkta c) apakšpunkta 2. un 3. punktā; un";

- 2) A iedaļas F apakšiedaļas 21.A.130. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"b) Atbilstības apliecinājums ietver:

1. apliecinājumu katram ražojumam, daļai vai ierīcei, ka ražojums vai ierīce atbilst apstiprinātajiem projekta datiem un ir ekspluatācijai drošā stāvoklī; un
2. apliecinājumu katram gaisa kuģim, ka gaisa kuģis ir pārbaudīts lidojuma laikā un uz zemes saskaņā ar 21.A.127. punkta a) apakšpunktu; un
3. apliecinājumu katram dzinējam vai maināma soļa propelleram, ka ražotājs saskaņā ar 21.A.128. punktu tam izdarījis noslēguma funkcionālo pārbaudi; un
4. bez tam – dzinēja gadījumā – paziņojumu par to, ka sakomplektētais dzinējs atbilst piemērojamajām emisiju prasībām dzinēja ražošanas dienā;";

- 3) A iedaļas G apakšiedaļas 21.A.165. punkta c) apakšpunkta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

"2. konstatē, ka citi ražojumi, daļas vai ierīces ir sakomplektētas un atbilst apstiprinātajiem projekta datiem un ir ekspluatācijai drošā stāvoklī pirms EASA 1. veidlapas izdošanas, lai apliecinātu atbilstību apstiprinātajiem projekta datiem un ekspluatācijai drošu stāvokli;

3. bez tam – dzinēja gadījumā – konstatē, ka sakomplektētais dzinējs atbilst piemērojamajām emisiju prasībām dzinēja ražošanas dienā;

4. konstatē, ka citi ražojumi, daļas vai ierīces atbilst piemērojamajiem datiem pirms EASA 1. veidlapas kā atbilstības sertifikāta izdošanas."

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2013. gada 8. janvārī

*Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs*
José Manuel BARROSO

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 8/2013**(2013. gada 8. janvāris),****ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 2011. gada 7. jūnija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 543/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanai attiecībā uz augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari ⁽²⁾, un jo īpaši tās 136. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Īstenošanas regulā (ES) Nr. 543/2011, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumu, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta

importa vērtības minētās regulas XVI pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem.

- (2) Standarta importa vērtību aprēķina katru darbdienu saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 136. panta 1. punktu, ņemot vērā mainīgos dienas datus. Tāpēc šai regulai būtu jāstājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 136. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2013. gada 8. janvārī

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 157, 15.6.2011., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta importa vērtība
0702 00 00	IL	51,1
	MA	59,2
	TN	81,0
	TR	102,6
	ZZ	73,5
0707 00 05	EG	191,6
	TR	129,7
	ZZ	160,7
0709 93 10	MA	84,0
	TR	133,7
	ZZ	108,9
0805 10 20	EG	68,6
	MA	60,9
	TR	68,9
	ZA	50,5
	ZZ	62,2
0805 20 10	MA	78,5
	ZZ	78,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	79,1
	MA	101,4
	TR	83,8
	ZZ	88,1
0805 50 10	TR	78,8
	ZZ	78,8
0808 10 80	CA	164,3
	CN	86,7
	MK	31,3
	US	200,2
	ZZ	120,6
0808 30 90	CN	60,7
	US	144,2
	ZZ	102,5

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "cita izcelsme".

LĒMUMI

PADOMES LĒMUMS

(2012. gada 4. decembris),

ar kuru groza Lēmumu 2011/734/ES, kas adresēts Grieķijai, lai pastiprinātu un paplašinātu fiskālo uzraudzību, un ar ko Grieķijai pieprasa veikt budžeta deficīta samazināšanas pasākumus, kurus uzskata par nepieciešamiem, lai novērstu pārmērīgu budžeta deficītu

(2013/6/ES)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 126. panta 9. punktu un 136. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas ieteikumu,

tā kā:

- (1) Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 136. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir paredzēta iespēja attiecībā uz dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro, pieņemt īpašus pasākumus, lai stiprinātu to budžeta disciplīnas koordināciju un uzraudzību.
- (2) LESD 126. pantā ir noteikts, ka dalībvalstis izvairās no pārmērīga valsts budžeta deficīta, un šim nolūkam minētajā pantā ir izklāstīta pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūra. Stabilitātes un izaugsmes pakts, kura korektīvajā daļā ir noteikta pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošana, kalpo par atbalstu valdības politikai, kas vērsta uz to, lai ātrāk atgrieztos pie stabila budžeta stāvokļa, ņemot vērā ekonomisko situāciju.
- (3) Padome 2009. gada 27. aprīlī saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 104. panta 6. punktu nolēma, ka Grieķijā ir pārmērīgs budžeta deficīts.
- (4) Padome 2010. gada 10. maijā saskaņā ar LESD 126. panta 9. punktu un 136. pantu pieņēma Lēmumu 2010/320/ES⁽¹⁾, kas adresēts Grieķijai, lai pastiprinātu un paplašinātu Grieķijas fiskālo uzraudzību, un kurā tai pieprasīja veikt tādus budžeta deficīta samazināšanas pasākumus, kurus uzskata par nepieciešamiem, lai novērstu pārmērīga budžeta deficīta situāciju vēlākais līdz 2014. gadam. Padome arī noteica valsts budžeta deficīta gada mērķus.
- (5) Lēmums 2010/320/ES ir vairākkārt būtiski grozīts. Tā kā bija vajadzīgi jauni grozījumi, skaidrības labad

2011. gada 12. jūlijā ar Padomes Lēmumu 2011/734/ES⁽²⁾ tika pārstrādāta tā redakcija. Minētais lēmums pirmoreiz tika grozīts 2011. gada 8. novembrī⁽³⁾.

- (6) 2012. gada 13. martā⁽⁴⁾ pēc Komisijas ieteikuma tika vēlreiz grozīti vairāki Lēmuma 2011/734/ES aspekti, tostarp fiskālo korekciju plāns, vienlaikus saglabājot pārmērīga budžeta deficīta novēršanas termiņu. Minētajā lēmumā tika apstiprināts ieteikums, ka Grieķijai vēlākais līdz 2014. gadam būtu jāpieņem pasākumi pārmērīga budžeta deficīta korekcijai, nodrošinot strukturālās bilances uzlabojumus vismaz 10 procentpunktu apmērā no IKP laikposmā no 2009. līdz 2014. gadam.
- (7) Saskaņā ar 5. panta 2. punktu Padomes Regulā (EK) Nr. 1467/97 (1997. gada 7. jūlijs) par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu⁽⁵⁾, ja ir veikta efektīva rīcība atbilstīgi LESD 126. panta 9. punktam un ja pēc minētā pieprasījuma pieņemšanas norisinās negaidīti nelabvēlīgi ekonomikas notikumi, kas lielā mērā negatīvi ietekmē valsts finanses, tad Padome, pamatojoties uz Komisijas ieteikumu, var nolemt pieņemt pārskatītu pieprasījumu saskaņā ar LESD 126. panta 9. punktu.
- (8) Pašlaik tiek prognozēts, ka ekonomiskā darbība būs daudz vājāka, nekā tika gaidīts, kad 2012. gada martā tika pieņemts Lēmuma 2011/734/ES pēdējais grozījums. Sagaidāms, ka gan faktiskais, gan nominālais IKP 2012. un 2013. gadā būs daudz mazāks. Nesenā Grieķijas valsts kontu pārskatīšana 2012. gada oktobrī apliecināja krasāku reālā IKP samazinājumu salīdzinājumā ar Lēmumā 2011/734/ES izmantotajiem skaitliskajiem rādītājiem. Saskaņā ar Komisijas dienestu 2012. gada rudens prognozi sagaidāms, ka 2012. gadā faktiskais IKP būs sarucis par 6,0 % un 2013. gadā vēl par 4,2 % – salīdzinājumā ar Lēmumā 2011/734/ES paredzēto 4,7 % sarukumu un 0,0 % stagnāciju attiecīgi 2012. un 2013. gadam –, un pēc tam gaidāms 0,6 % pieaugums 2014. gadā. Ja netiks veiktas izmaiņas politikā, šī ekonomiskās situācijas ievērojamā pasliktināšanās negatīvi ietekmēs arī publisko finanšu prognozes.

⁽²⁾ OV L 296, 15.11.2011., 38. lpp.

⁽³⁾ Padomes Lēmums 2011/791/ES (OV L 320, 3.12.2011., 28. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Lēmums 2012/211/ES (OV L 113, 25.4.2012., 8. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 209, 2.8.1997., 6. lpp.

⁽¹⁾ OV L 145, 11.6.2010., 6. lpp.

- (9) Sagaidāms, ka vispārējās valdības deficīts 2012. gadā sasnies 6,9 % no IKP, kas ir krietni zem valsts budžeta deficīta maksimāli pieļaujamā apmēra (pamatojoties uz 1995. gada Eiropas kontu sistēmu, kura izveidota ar Regulu (EK) Nr. 2223/96⁽¹⁾), kas ar Lēmumu 2011/734/ES 2012. gadam noteikts 7,3 % no IKP. Sagaidāms, ka vispārējais valdības deficīts nominālā izteiksmē 2012. gadā būs sasniedzis EUR 13,4 miljardus salīdzinājumā ar EUR 14,8 miljardu maksimāli pieļaujamā deficīta apmēru, kas noteikts Lēmumā 2011/734/ES. Tomēr sagaidāms, ka primārais deficīts būs nedaudz lielāks nekā par mērķi izvirzītais 1,0 % no IKP, jo recesija bijusi dziļāka, nekā paredzēts. Tiek lēsts, ka Grieķija būs uzlabojusi situāciju attiecībā uz strukturālo deficītu par 13,4 procentpunktiem no IKP – no 14,7 % deficīta 2009. gadā uz 1,3 % deficītu, kas paredzams 2012. gadā. Tādējādi Grieķija 2009.–2012. gadā ir panākusi strukturālās bilances uzlabojumu, kas jau pārsniedz Padomes ieteiktos vismaz 10 procentpunktus no IKP laikposmā no 2009. līdz 2014. gadam. 2012. gada 11. novembrī Grieķijas parlaments apstiprināja 2013. gada budžetu, kurš, kā gaidāms, ļaus ietaupīt vairāk nekā EUR 9,2 miljardus, kas ir vairāk nekā 5 % no IKP. 2013. gada budžets ir daļa no vidēja termiņa fiskālās stratēģijas (VTFS) 2013.–2016. gadam, kuru Grieķijas parlaments pieņēma dažas dienas agrāk – 2012. gada 7. novembrī. VTFS un attiecīgajos tiesību aktos tās īstenošanai noteikta ļoti liela un uz sākumposmu orientēta fiskālās konsolidācijas summa vairāk nekā 7 % apmērā no IKP līdz 2016. gadam līdztekus visaptverošam pasākumu kopumam, kas pastiprina būtisko fiskālo konsolidāciju. Ņemot vērā iepriekš minēto, saprašanās memorandā par Grieķijas ekonomikas korekciju programmu jāatjaunina politikas nosacījumi. Grieķijas uzņemtais saistības attiecas ne tikai uz fiskālās konsolidācijas pasākumiem, bet arī uz pasākumiem, kuri vajadzīgi izaugsmes veicināšanai un jebkādas negatīvas sociālās ietekmes samazināšanai. Tomēr kopumā Grieķija 2012. gadā ir efektīvi rīkojusies, lai samazinātu deficītu atbilstīgi Lēmumam 2011/734/ES.
- (10) Komisijas 2012. gada rudens prognozē tika paredzēts, ka vispārējās valdības konsolidētais parāds 2012. gadā samazināsies par EUR 11,1 miljardu, salīdzinot ar Lēmumā 2011/734/ES noteiktajiem 26,95 miljardiem. Tā iemesls ir mazāki ieņēmumi no privatizācijas, nekā gaidīts, mazāka valsts parāda konsolidācija, nekā gaidīts, un sliktāka uzkrājumu un citu procentu maksājumu korekcija, nekā gaidīts. Tā kā statistikas datu pārskatīšana uzrādīja zemāku nominālo IKP un ņemot vērā sliktākas makroekonomiskās prognozes, parāda attiecība pret IKP pieaugtu līdz 176,7 %, pirms 2012. gada decembrī tiks īstenotas to dalībvalstu saskaņotās ierosmes, kuru naudas vienība ir euro, un daži Grieķijas apsvērti parāda samazināšanas pasākumi, kas līdz 2012. gada beigām parādu samazinātu līdz nedaudz virs 160 % no IKP. Šiem pasākumiem būtu jāuzlabo parāda atmaksājamība, un dažiem
- Grieķijas izskatītajiem parāda samazināšanas pasākumiem vajadzētu uzlabot parāda liknes saglabāšanu atmaksājamā līmenī, neizmainot fiskālo procesu virzību uz primāro pārpalikumu. Ņemot vērā arī budžeta deficīta samazinājumu un spēcīgāku nominālā IKP pieaugumu strukturālo politikas pasākumu rezultātā, sagaidāms, ka parāda attiecība pret IKP 2013. gadā sasnies maksimumu. Parāda attiecībai pret IKP vajadzētu sākt samazināties no 2014. gada un 2016. gadā tā nokrist zem 160 % no IKP.
- (11) Lai gan ir uzsākta efektīva rīcība, šī ekonomiskās situācijas ievērojamā pasliktināšanās negatīvi ietekmē arī publisko finanšu prognozes, ņemot vērā izmaiņu neesamību politikā, un apgrūtina pārmērīgā deficīta korekcijas pabeigšanu līdz 2014. gadam, kā Padome to prasījusi Lēmumā 2011/734/ES. Ņemot vērā nelabvēlīgos ekonomiskos notikumus, ir pamatoti pagarināt korekcijas laikposmu. Konkrētāk, Padomes lēmumā noteiktais termiņš ir jāpagarina par diviem gadiem līdz 2016. gadam. Saskaņā ar pārskatīto ekonomikas korekciju programmas plānu par primārās bilances mērķiem būtu jānosaka attiecīgi 0 %, 1,5 %, 3 % un 4,5 % no IKP laikposmam no 2013. līdz 2016. gadam. Pārskatītajā plānā ir paredzēts, ka vispārējais valdības budžeta deficīts 2016. gadā nokritīsies zem 3 % no IKP. Parāda samazināšanas pasākumi, kas jāīsteno 2012. gada decembrī, varētu samazināt procentu maksājumus par līdz pat 1 % no IKP, tādējādi jau 2015. gadā ļaujot panākt, ka budžeta deficīts ir mazāks par 3 % no IKP. Varētu lēst, ka šie skaitļi ļaus uzlabot cikliski koriģētās primārās bilances attiecību pret IKP, proti, no 4,1 % no IKP 2012. gadā uz 6,2 % 2013. gadā un vismaz uz 6,4 % no IKP 2014., 2015. un 2016. gadā, un cikliski koriģēta valsts budžeta deficīta attiecību pret IKP, proti, – 1,3 % no IKP 2012. gadā, 0,7 % no IKP 2013. gadā, 0,4 % no IKP 2014. gadā, 0,0 % no IKP 2015. gadā un – 0,4 % no IKP 2016. gadā, kas atspoguļo procentu maksājumu sākotnējo profilu. Neraugoties uz pārmērīga budžeta deficīta novēršanas termiņa pagarinājumu, 2013. un 2014. gadā tomēr ir jāpieliek ļoti lielas un uz sākumposmu orientētas pūles fiskālajā jomā, lai sasniegtu šo mērķi. Tādējādi šā termiņa pārskatīšana saglabās ekonomikas korekcijas programmas ticamību, vienlaikus ņemot vērā konsolidācijas ekonomisko un sociālo ietekmi un nepieciešamību saglabāt uzticēšanos Grieķijas valdības spējai risināt fiskālās problēmas.
- (12) Ikviens no šajā lēmumā prasītajiem pasākumiem ir svarīgs līdzeklis prasītās budžeta korekcijas sasniegšanai. Dažiem pasākumiem ir tieša ietekme uz Grieķijas budžeta stāvokli, savukārt citi ir strukturāli pasākumi, kas uzlabos fiskālo pārvaldību un panāks stabilāku budžeta stāvokli vidējā termiņā.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2223/96 (1996. gada 25. jūnijs) par Eiropas nacionālo un reģionālo kontu sistēmu Kopienā (OV L 310, 30.11.1996., 1. lpp.).

- (13) Ņemot vērā Grieķijas valdības finanšu stāvokļa kraso pasliktināšanos, dalībvalstis, kuru naudas vienība ir euro, ir nolēmušas paralēli daudzpusējai palīdzībai, ko piešķirīs Starptautiskais Valūtas fonds, sniegt stabilitātes atbalstu Grieķijai, lai aizsargātu visas eurozonas finanšu stabilitāti. Kopš 2012. gada marta dalībvalstu, kuru naudas vienība ir euro, sniegtais atbalsts tiek piešķirts gan no divpusējā Grieķijai paredzētā aizdevumu mehānisma, gan kā aizdevums no Eiropas Finanšu stabilitātes instrumenta. Aizdevēji ir nolēmuši, ka to sniegtais atbalsts tiks sniegts ar nosacījumu, ka Grieķija ievēros Lēmumu 2011/734/ES, kas grozīts ar šo lēmumu. Jo īpaši tiek sagaidīts, ka Grieķija īstenos šajā lēmumā norādītos pasākumus saskaņā ar tajā minēto grafiku,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo Lēmumu 2011/734/ES groza šādi:

- 1) lēmuma 1. pantu aizstāj ar šādu:

"1. pants

1. Grieķija pēc iespējas ātrāk un vēlākais līdz 2016. gadam novērs pašreizējo pārmērīgo budžeta deficītu.

2. Pārmērīga budžeta deficīta novēršanai nepieciešamā korekcijas plāna mērķis ir panākt, lai vispārējais valdības primārais budžeta deficīts (t. i., deficīts, neieskaitot izdevumus procentu maksājumiem) 2012. gadā nepārsniedz EUR 2 925 miljonus (1,5 % no IKP) un vispārējais valdības primārais budžeta pārpalikums ir vismaz EUR 0 miljoni (0,0 % no IKP) 2013. gadā, EUR 2 775 miljoni (1,5 % no IKP) 2014. gadā, EUR 5 700 miljoni (3,0 % no IKP) 2015. gadā un EUR 9 000 miljoni (4,5 % no IKP) 2016. gadā. Šie primārā deficīta/pārpalikuma mērķi nozīmē, ka vispārējais valdības budžeta deficīts pēc EKS metodikas ir 6,9 % no IKP 2012. gadā, 5,4 % no IKP 2013. gadā, 4,5 % no IKP 2014. gadā, 3,4 % no IKP 2015. gadā un 2,0 % no IKP 2016. gadā. Parāda samazināšanas pasākumi, kas jāīsteno 2012. gada decembrī, varētu samazināt procentu maksājumus līdz pat par 1 % no IKP. Varētu lēst, ka šie skaitļi ļaus uzlabot cikliski koriģētās primārās bilances attiecību pret IKP, proti, no 4,1 % no IKP 2012. gadā uz 6,2 % 2013. gadā un vismaz uz 6,4 % no IKP 2014., 2015. un 2016. gadā, un cikliski koriģēta valsts budžeta deficīta attiecību pret IKP, proti, – 1,3 % no IKP 2012. gadā, 0,7 % no IKP 2013. gadā, 0,4 % no IKP 2014. gadā, 0,0 % no IKP 2015. gadā un – 0,4 % no IKP 2016. gadā, kas atspoguļo procentu maksājumu sākotnējo profilu. Ieņēmumi no finanšu un nefinanšu aktīvu privatizācijas, pārskaitījumi saistībā ar banku rekapitalizāciju, kā arī pārskaitījumi saistībā ar Eurogrupas 2012. gada 21. februāra lēmumu attiecībā uz eurozonas valstu centrālo banku, tostarp Grieķijas bankas, ieguldījumu portfeļa ienākumiem, kas rodas no to turējumā esošajām Grieķijas valdības obligācijām, nesamazina prasītos fiskālās konsolidācijas centienus, un tos neietver minēto mērķu sasniegšanas izvērtējumā. Tas pats attiecas uz visiem

maksājumiem no bankām, kas strādā ar zaudējumiem, izņemot tos maksājumus, kas izriet no ārkārtas likviditātes palīdzības garantijas maksu struktūras, kura pastāvēja 2012. gada 30. septembrī.

3. Korekcijas plāns, kas minēts 2. punktā, ņemot vērā to parāda samazināšanas pasākumu ietekmi, kas jāīsteno 2012. gada decembrī, būtu atbilstīgs vispārējās valdības konsolidētā parāda attiecībai pret IKP 2016. gadā, proti, zem 160 %;

- 2) lēmuma 2. pantā iekļauj šādu punktu:

"10.a Grieķija līdz 2012. gada 4. decembrim pieņem šādus pasākumus:

- a) 2013. gada budžetu un VTFS līdz 2016. gadam, kā arī pasākumus, kas izklāstīti šā lēmuma I A pielikumā, un attiecīgos īstenošanas tiesību aktus. VTFS veidojas uz pastāvīgo fiskālās konsolidācijas pasākumu pamata, ar kuriem nodrošina, ka ar šo lēmumu noteiktie deficīta maksimāli pieļaujamie apmēri 2012.–2016. gadam netiek pārsniegti un ka parāda un IKP attiecība tiek ievirzīta noturīgā pakāpeniskās samazināšanās gultnē;
- b) Grieķijas Parlamentam iesniedz atjauninātu privatizācijas plānu un publicē aktīvu attīstības plāna pusgada atjauninājumu;
- c) īsteno *Egnatia* autoceļa un *Elefsina*, *Lavrio*, *Igoumenitsa*, *Alexandroupolis*, *Volos*, *Kavala*, *Corfu*, *Patras*, *Heraklion* un *Rafina* reģionālo ostu pilnu un tiešu īpašumtiesību (akcijas vai koncesijas tiesības) pārvietojumu uz HRADF privatizācijas aktīvu portfeli;
- d) garantē, ka nozaru ministrijas un citas atbilstošās struktūras Valsts īpašuma ģenerālsekretariātam nodrošina pilnīgu pieeju visu valstij piederošo nekustamo īpašumu uzskaitē;
- e) groza un/vai atceļ valsts uzņēmumu (*PPC*, *OLP* un *OLTH* ostu pārvaldes, *HELPE*, *EYATH* un *EYDAP*, ostas utt.) statūtus, kuri ir pretrunā uzņēmējdarbības privāttiesībām attiecībā uz jebkuriem privāto akcionāru balsstiesību ierobežojumiem;
- f) tiesību aktus, ar ko nosaka Nodokļu pārvaldes ģenerālsekretāra lomu un kvalifikāciju un ar ko paredz, ka finanšu ministrs deleģē Nodokļu pārvaldes ģenerālsekretāram lēmumu pieņemšanas pilnvaras;
- g) norīko pieredzējušus nodokļu revidentus darbībā, ar ko sasniedz tūlītējos ieņēmumu mērķus, nostiprinot un panākot, ka pilnvērtīgi darbojas būtiskākās kontroles jomas, piemēram, lielo nodokļu maksātāju nodaļa, pārceļot 100 revidentus no citiem pienākumiem un izveidojot vienu funkcionālo nodaļu darbam ar ļoti turīgām privātpersonām un pašnodarbinātajiem ar lieliem ienākumiem, šajā nodaļā nodarbinot 50 pieredzējušus nodokļu revidentus, kas tieši atskaitītos Nodokļu pārvaldes ģenerālsekretāram;

- h) Ministru padomes tiesību aktu (ar ko aizstāj 2012. gada 29. oktobrī pieņemto Ministru padomes tiesību aktu), kas vērsts uz budžeta izpildes pastiprināšanu un saprātīgas nodokļu pārvaldības sekmēšanu un kurā papildus sākotnējā Ministru padomes tiesību akta noteikumiem iekļauti tādi, kas paredz: i) sadarbības memoranda noslēgšanu katru gadu līdz decembra beigām starp Finanšu ministriju un citām ministrijām vai starp ministrijām un uzraudzīto iestāžu vadītājiem (tādējādi aptverot visu vispārējās valdības sektoru); ii) pašreizējo sabalansēta budžeta ierobežojumu pastiprināšanu attiecībā uz pašvaldībām nolūkā palielināt to darbības efektivitāti, tostarp ieviešot korektīvus un sankciju mehānismus; iii) esošās valsts uzņēmumu (VU) uzraudzības sistēmas nostiprināšanu un izpildes panākšanas mehānisma izveidošanu, kas iedarbināms, ja nav sasniegti katram VU noteiktie konkrētie mērķi; un iv) sistēmas izveidošanu nolūkā noteikt konkrētus mērķus, lai līdz katra gada decembrim būtu iespējams izveidot pašvaldību un VU darbības saistību reģistrus. Minētajā Ministru padomes tiesību aktā iekļauj arī mehānismus nolūkā koriģēt centrālās valdības transfertus, kas paredzēti, lai segtu novirzes no plānotajiem mērķiem gada laikā un, iespējams, arī turpmākajos gados, vienlaikus nodrošinot, ka nepalielinās parādu apmērs; tajā nepārprotami nosaka, ka ienākumus no valdības aktīvu privatizācijas tieši iemaksā īpaši nodalītā kontā, lai kontrolētu naudas plūsmas, izvairītos no oficiālā finansējuma novirzīšanas citur un nodrošinātu savlaicīgu parādu apkalpošanu; un ar to nosaka automātiskus izdevumu samazinājumus, ko principā piemēro, ja nav sasniegti attiecīgie mērķi, vienlaikus nodrošinot, ka nepalielinās parādu apmērs;
- i) pasākumu kopumu nolūkā uzlabot pašreizējo Valsts veselības pakalpojumu organizācijas (EOPYY) finansiālo stāvokli un nodrošināt, ka budžeta izpilde 2012. un 2013. gadā ir tuvāk sabalansētam budžetam, tostarp: i) pabalstu vienkāršošanu; ii) palielinātu iesaisti izmaksu sadalē par veselības aprūpes pakalpojumiem, ko sniedz privātie pakalpojumu sniedzēji; iii) sarunas ar privātajiem partneriem par cenas-apjoma līgumiem un t. s. *case-mix* līgumu pārskatīšanu; iv) nolūkā 2013. gadā samazināt attiecīgās izmaksas vismaz par EUR 80 miljoniem – maksājumu un skaita pārskatīšanu attiecībā uz vairākiem diagnostikas un fizioterapijas pakalpojumiem, par ko EOPYY noslēgts līgums ar privātajiem partneriem; v) atsaucēs cenu sistēmas ieviešanu medicīnas ierīču iegādes izdevumu kompensācijai; un vi) pakāpenisku OGA dalībnieku iemaksu palielināšanu līdz vidējam citu EOPYY dalībnieku maksājumu līmenim;
- j) šādus pasākumus saistībā ar zāļu iegādes izdevumu kompensāciju: i) tiesību aktus nolūkā kontrolēt izdevumus par zālēm, ar kuriem aktivizē ārkārtas pasākumu izmantošanu (tostarp, piemēram, vispārēju cenu pazemināšanu), ja jebkāda iemesla dēļ ar esošo automātisko atgūšanas mehānismu nepietiek mērķa sasniegšanai; šie pasākumi rada līdzvērtīgu ietaupījumu apmēru; ii) ministrijas dekrētu, kurā noteikts jauns līdzekļu atgūšanas apmēra līmenis 2013. gadam (EUR 2,44 miljardi ambulatorajiem pacientiem); iii) cenrāža atjaunināšanu un kompensējamo zāļu saraksta atjaunināšanu, jo īpaši hronisku slimību gadījumā paredzot kompensēt tikai rentablās zāļu paketes, pārceļot zāles no kompensējamā uz nekompensējamo sarakstu un bezrecepšu sarakstu un ieviešot atsaucēs cenu sistēmu, ko izveido Valsts Zāļu organizācija (EOF). Šie saraksti atjaunināmi vismaz divreiz gadā saskaņā ar Padomes Direktīvu 89/105/EEK; un iv) aptiekās nodrošina izrakstīto zāļu aizvietošanu ar vislētāko attiecīgās atsaucēs kategorijas produktu, kam ir tāda pati aktīvā viela (obligāta "aizvietošana ar ģenērisku produktu").";
- 3) lēmuma 2. panta 11. punktu aizstāj ar šādu punktu:
- "11. Līdz 2012. gada decembra beigām Grieķija pieņem šādus pasākumus:
- a) īsteno iedzīvotāju ienākuma nodokļa un uzņēmumu ienākuma nodokļa reformu, kas vērsta uz nodokļu sistēmas vienkāršošanu, nodokļa bāzes paplašināšanu un atbrīvojumu un preferenciālo režīmu likvidēšanu;
- b) pieņem vajadzīgos primāros un sekundāros tiesību aktus ar mērķi nodrošināt ātru privatizācijas plāna īstenošanu;
- c) izveido ūdensapgādes uzņēmumu tiesisko regulējumu;
- d) īsteno pasākumus nolūkā uzlabot nodokļu administrāciju, ieviešot darbības novērtējumus, uzlabojot riska novērtēšanas paņēmieni izmantošanu, un izveidojot un palielinot specializētas parādu pārvaldības nodaļas;
- e) sagatavo un publisko plānu, kas paredzēts, lai segtu publiskā sektora struktūru parādus piegādātājiem un nodokļu atmaksas parādus;
- f) pabeidz īstenošanu sekundāro/papildu publisko pensiju fondu darbības reformu un visu pastāvošo publiskā sektora fondu apvienošanu;
- g) pieņem tiesību aktus, lai farmaceitisko uzņēmumu 5 % atlaidi (ko pašlaik piemēro zālēm, kurām cenu nosaka slimnīca) attiecinātu uz visiem EOPYY aptiekās pārdodamajiem produktiem;
- h) palielina ģenērisko zāļu daļu līdz 35 % no kopējā aptiekās pārdoto zāļu daudzuma;
- i) visās slimnīcās norīko iekšējos kontrolierus un izveido saistību reģistrus.";

4) lēmuma 2. pantam pievieno šādus punktus:

“12. Līdz 2013. gada marta beigām Grieķija pieņem šādus pasākumus:

- a) izdod ministrijas dekrētu par zemsprieguma tīkla galapatērētājiem noteikto cenu korekciju;
- b) atjaunina VTFS, tostarp nosakot saistošu triju gadu izdevumu maksimumu valdības apakšsektoros;
- c) pieņem personāla komplektēšanas plānus nozaru ministrijām;
- d) izveido ievērojami autonomāku nodokļu administrāciju un nosaka autonomijas pakāpi, pārvaldības sistēmu, pārskatatbildību, nodokļu administrācijas vadītāja juridiskās pilnvaras un organizācijas sākotnējo darbinieku skaitu;
- e) izdod un publisko jaunu visaptverošu civildienesta pretkorupcijas plānu, kurā iekļauj īpašus noteikumus attiecībā uz nodokļu un muitas administrāciju;
- f) Kapitāla nodokļu direkcijas vadībā izveido pilnvērtīgi izmantojamu standarta procedūru nekustamā īpašuma kadastrālo vērtību pārskatīšanai nolūkā tās labāk salāgot ar tirgus cenām;
- g) pārceļ 40 jaunus nekustamā īpašuma aktīvus (privatizācijas plānā apzīmēti kā “nekustamā īpašuma aktīvu 2. un 3. daļa”) uz HRDAF.

13. Līdz 2013. gada jūnija beigām Grieķija pieņem šādus pasākumus:

- a) panāk, ka atbilstoši noteiktajam mērķim pilnvērtīgi strādā 2 000 nodokļu revidentu;
- b) pieņem jaunu nodokļu procedūru kodeksu;
- c) nodrošina, ka e-iegirkumu platforma ir gatava izmantošanai visās centralizēto iegirkumu struktūrās.

14. Līdz 2013. gada septembra beigām Grieķija pieņem vajadzīgos tiesību aktus nolūkā ieviest strukturāli līdzsvarota budžeta noteikumu ar automatisku korekcijas mehānismu.”;

5) šā lēmuma pielikumā iekļauto tekstu pievieno kā I A pielikumu.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā paziņošanas dienā.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Grieķijas Republikai.

Briselē, 2012. gada 4. decembrī

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
S. ALETRARIS*

PIELIKUMS

"I A PIELIKUMS

VIDĒJA TERMIŅA FISKĀLĀS STRATĒGIJAS PASĀKUMI 2013.–2016. GADAM

Papildpasākumi, kas iekļauti vidēja termiņa fiskālajā stratēģijā (VTFS) laikposmam līdz 2016. gadam, ir šādi:

1. Darba algu racionalizēšana, ietaupot vismaz EUR 1 110 miljonus 2013. gadā un vēl EUR 259 miljonus 2014. gadā.
 2. Pensiju izdevumu ietaupījumi vismaz EUR 4 800 miljonu apmērā 2013. gadā un vēl EUR 423 miljonu apmērā 2014. gadā.
 3. Valsts darbības izdevumu samazināšana par vismaz EUR 239 miljoniem 2013. gadā un vēl par EUR 285 miljoniem 2014. gadā.
 4. Izglītībai paredzēto izdevumu racionalizēšanas un efektivitātes uzlabojumu rezultātā gūtie ietaupījumi vismaz EUR 86 miljonu apmērā 2013. gadā un vēl EUR 37 miljonu apmērā 2014. gadā.
 5. Ietaupījumi valsts uzņēmumos vismaz EUR 249 miljonu apmērā 2013. gadā un vēl EUR 123 miljonu apmērā 2014. gadā.
 6. Valsts aizsardzībai paredzēto darbības izdevumu samazināšana vismaz par EUR 303 miljoniem 2013. gadā un vēl par EUR 100 miljoniem 2014. gadā.
 7. Veselības aprūpes un zāļu izdevumu ietaupījumi vismaz EUR 455 miljonu apmērā 2013. gadā un vēl EUR 620 miljonu apmērā 2014. gadā.
 8. Sociālo pabalstu racionalizācijas radīti ietaupījumi vismaz EUR 217 miljonu apmērā 2013. gadā un vēl EUR 78 miljonu apmērā 2014. gadā.
 9. Samazināti valsts transferti pašvaldībām vismaz par EUR 50 miljoniem 2013. gadā un vēl par EUR 160 miljoniem 2014. gadā.
 10. Publiskā sektora investīciju budžeta izdevumu samazināšana (publiskā sektora investīcijas no iekšzemes finansējuma) par EUR 150 miljoniem 2013. gadā un vēl par EUR 150 miljoniem 2014. gadā.
 11. Iepērumu palielinājums vismaz par EUR 1 689 miljoniem 2013. gadā un vēl par EUR 1 799 miljoniem 2014. gadā."
-

LABOJUMI

Labojums Komisijas Regulā (ES) Nr. 142/2011 (2011. gada 25. februāris), ar kuru īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1069/2009, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un īsteno Padomes Direktīvu 97/78/EK attiecībā uz dažiem paraugiem un precēm, kam uz robežas neveic veterinārās pārbaudes atbilstīgi minētajai direktīvai

(“Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis” L 54, 2011. gada 26. februāris)

1. 32. lappusē IV pielikuma III nodaļas G daļas 1. punkta c) apakšpunkta ii) punktā:

tekstu: “kas ņemti, izvedot no noliktavas vai tūlīt pēc tam.”

lasīt šādi: “kas ņemti noliktavā vai izņemot no noliktavas.”.

2. 66. lappusē X pielikuma I nodaļas trešajā daļā:

tekstu: “kas ņemti izņemšanas laikā no noliktavas pārstrādes uzņēmumā vai pirms tam,”

lasīt šādi: “kas ņemti pārstrādes uzņēmuma noliktavā vai izņemot no noliktavas,”.

3. 79. lappusē XI pielikuma II nodaļas 1. iedaļas 3. punkta b) apakšpunktā:

tekstu: “vai uz norādēm,”

lasīt šādi: “uz norādēm,”.

Abonementa cenas 2013. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 300 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 420 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 910 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV